

Sidste skud på stammen i G7 – bankernes krise: dollaren selv

Den 2. april 2023 (EIRNS) – Mens Kina og Brasilien netop har indgået en aftale om at afvikle deres handel i Kinas yuan-valuta og gøre den til en kredit- og udlånsvaluta i Brasiliens økonomi, har de to lande hastigt solgt ud af deres centralbankers store beholdninger af amerikanske statsobligationer, ligesom den russiske centralbank gjorde tidligere, da den øgede sine beholdninger af guld og yuan. I løbet af 2022 solgte Brasilien for 22 mia. dollar – næsten 10 % af sine amerikanske statspapirer – og derefter yderligere 21 mia. dollar alene i marts 2023. Kina solgte for 175 mia. dollar i statsobligationer i 2022 og har reduceret sin engang enorme beholdning af dem med mere end en fjerdedel. Amerikanske dollaraktiver udgør stadig 80 % – men en stærkt faldende andel af den brasilianske centralbanks valutareserver, kinesiske yuan-aktiver udgør kun 5,4 %, men de stiger kraftigt og er ved at blive Brasiliens vigtigste handelsvaluta. Yuanens andel af Ruslands centralbanks reserver nærmer sig 30 %.

Men den kendsgerning, at Bank of Japan solgte 189 mia. dollars af selskabets statsobligationer i 2022, antyder, at der er mere til dollarens problem end BRICS-landenes planer om nye pengepolitiske ordninger og mere end det amerikanske finansministeriums beslaglæggelse af andre landes dollarreserver for at sanktionere dem; selv om disse er dele af den dynamik, der tiltrækker det "Globale Syd" ("Globale Majoritet") omkring BRICS-landene.

Den tredje, underliggende faktor er selvforskyldt, og det er den samme faktor, som har berøvet især den amerikanske økonomi produktive investeringer og produktivitetsvækst, og drevet

mængden af ubetalelig spekulativ gæld – den såkaldte “alt-boble” – gennem samtlige lofter. Det er den amerikanske centralbanks politik med næsten nulrenter og massiv udstedning af penge i snart 15 år. Dette har forandret verdens største marked – det offentlige marked for amerikanske statsobligationer på 25 billioner dollars – fra at være et middel til opsparing og kreditgivning til et vildt ustabil og spekulativt kasino, der spilles af de største banker, hedgefonde og andre skyggebanker, og bruges som sikkerhed for hundredvis af billioner i derivatvæddemål. Netop disse spekulative finansbutikker og FED selv kommer til at besidde alle statsobligationer!

Den amerikanske centralbanks forsøg siden foråret 2022 på pludselig at ændre sig selv og skrue renten op, har resulteret i en vigende økonomi, starten på en “kreditklemme” og en faldende dollar. Dette fald er på ca. 8 % i de seneste fem måneder i forhold til andre betydende valutaer, herunder 7 % i forhold til den kinesiske yuan. Den gigantiske London-bank HSBC advarede den 29. marts om, at dollaren vil falde i mindst seks måneder endnu. Hvad de store banker og andre økonomer, der fremsætter disse advarsler, ikke har en anelse om, er den hastighed, hvormed dollaren kan falde, i betragtning af de store centralbankers ødelæggende politik, som nu har skabt en transatlantisk kreditkrise, der benævnes “bankkrisen”.

Lyndon LaRouche, i sin artikel fra 2000, “On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency”, viste at grundlaget for den amerikanske dollars status som international reservevaluta i 1940’erne-1960’erne var høj produktivitet og hurtige investeringer i teknologi og produktion af de hårde råvarer. [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf].

Dette råder Kinas økonomi nu over. Vejen er banet for nye internationale kreditaftaler mellem de store BRICS-økonomier og opbygningen af BRICS New Development Bank, f.eks. til en egentlig international udviklingsbank for industrialisering og

store infrastrukturprojekter i udviklingslandene.

Desuden ville vejen være åben for USA til at tilslutte sig disse nye kreditaftaler, og sætte dollaren i arbejde ved at skabe produktiv beskæftigelse for det amerikanske folk i forbindelse med genopbygningen af verden.

NATO's krigspolitik og dens tænketanke i London og Bruxelles risikerer en atomkrig i verden, selv om vi har grundlaget for fredsftaler. Biden-regeringens og Kongressens politik for krig mod Rusland og Kina og "sanktioner over for verden" for ikke at deltage i denne krig er ødelæggende for hele verden og tilmed for USA og dets befolkning.

Schiller Instituttet har mobiliseret stadigt større sociale og politiske kredse for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på alle nationers interesser. Det næste og største møde om en sådan politik er Schiller Instituttets online konference den 15.-16. april: "Verdensborgere foren jer! Uden udvikling af alle nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten". Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-

lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutareserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: “Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel.” Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevareproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at “øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt”.

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: “I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden.” Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale

økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som "råstofeksportør" og understregede behovet for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdoğan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Roosevelts "Glass/Steagall"-norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager "Glass-Steagall" som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende "Too big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for "penge, penge, penge"-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: "Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen", havde potentialet til at

forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til "fred" – populært, men ineffektivt. Man må kræve "fred med Rusland", hvilket betyder "at afslutte USA's/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA's afindustrialisering af Tyskland". Den fælles resolution udvander ikke tingene: "I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! ... USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden."

Den "imperialistiske krigspolitik" betyder, at "folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger". "Krigsspiralen" må stoppes. Erklæringen kræver "en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO". Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst, vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Hvorfor brugte Moses fyrre

år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrrer år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben “impotente og forældede” ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtænkt, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte “Apollo”-program – en proces, der ville have gjort USA’s økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, “regimeskift” og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i “Vesten” – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicite evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og velovervejet beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det

onde. <https://tass.com/world/1593321> og <https://tass.com/politics/1593329>

I dag brød også freden ud i de længe ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: "Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan." Traktaten vil være baseret "på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau... Der vil ikke komme en ny optrapning!"

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mæglet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres "fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten". Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at diktere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den tåbelige sladder og de løgne, der har holdt

Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid ... men her er vi altså.

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at “for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn”, som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at “opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur”, og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, “at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, og at den aldrig må udløses”, samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne

offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at “følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben”.

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare “bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland”.

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine “ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran”, mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med ” modparterne” blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele

det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. “Det er slut nu; så er det nok!” insisterede Zepp-LaRouche. “Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien.”

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Xi rejser til Moskva – markerer en stadig mere forvandlet verden

Den 21. marts 2023 (EIRNS) – For at få en fornemmelse af hvor hurtigt verden ændrer sig, og hvordan ideen om en verden uden geopolitik gør sig gældende, kig på udviklingen i løbet af den seneste måned.

For præcis en måned siden, den 21. februar, offentliggjorde Kina sit idéoplæg til et Globalt Sikkerhedsinitiativ. Dette fulgte efter Kinas usædvanligt skarpe kritik af USA's

udenrigspolitik, som blev offentliggjort dagen før med titlen "US Hegemony and Its Perils". Tre dage efter dette, den 24. februar, offentliggjorde Kina sit 12-punkts fredsforslag for Ukraine.

Kort efter blev det diplomatiske gennembrud for forbindelserne mellem Saudi-Arabien og Iran bekendtgjort i en aftale, som Kina havde formidlet, og som var et tydeligt udtryk for det Globale Sikkerhedsinitiativ.

Få dage efter besøgte den syriske præsident, Bashar al-Assad, Moskva til to dages møder med præsident Putin og stadfæstede dermed sit engagement i genopbygningen af den belejrede nation. Assad fortsatte derefter til De forenede arabiske Emirater, hvor han deltog i drøftelser om øget økonomisk samarbejde samt den forestående overordnede tilbagevenden til det arabiske samfund af nationer – eller, som en ekspert i De forenede arabiske Emirater sagde: at tage "fortidens fjender og omdanne dem til morgendagens venner". Alt dette skete til stor ærgrelse for dem i Vesten, der havde stræbt efter Syriens fuldstændige udslettelse i løbet af det foregående årti.

Så sent som i sidste weekend inviterede den saudiarabiske kong Salman den iranske præsident Raisi til Riyadh i et yderligere skridt af god vilje mellem de to tidligere rivaler. Søndag rejste en højtstående iransk repræsentant til Irak for at underskrive nye sikkerhedsaftaler i håb om at løse de årelange grænsespændinger mellem de to lande. Desuden er Saudi-Arabien og Yemens Houthi-fraktion blevet enige om en fangeudveksling, hvilket er endnu en potentiel gevinst af det nye paradigme, der finder sted i denne krigshærgede region.

Og dette i den uge, hvor det er 20 år siden, at den katastrofale Irak-krig blev indledt – begyndelsen på det der har været hele to årtier med ødelæggelse, forårsaget af amerikanske og britiske imperialistiske interesser.

I mandags ankom den kinesiske præsident Xi Jinping til Moskva

til et tre-dages statsbesøg med præsident Putin med den udtrykkelige hensigt at etablere en fredsproces i Ukraine og øge "Koordineringen for den nye æra", som en af deres fælles erklæringer er betitlet. Er der nogen tvivl om, at verden er gået ind i en ny æra – som i stigende grad er uden for det globale NATO's diktat?

Ud fra dette synspunkt kan man betænke den nylige erklæring fra USA's udenrigsministerium om, at enhver opfordring til våbenhvile fra Rusland og Kina er "uacceptabel". Det er tydeligt, at den fordærvede ledelse i Vesten slet ikke ønsker fred, men noget ganske andet og langt grimmere. Hvem ved sine fulde fem ville acceptere denne form for farligt nonsens?

Resten af verden, den såkaldte Globale Majoritet, betragter disse begivenheder, der udfolder sig, på en helt anden måde end dem i det afsondrede og propagandistiske Vesten. Det får nogle til at se stadig klarere igennem de seneste årtiers løgne og falske løfter. Ikke alene har den højt besungne regelbaserede orden ikke formået at skabe en reel økonomisk udvikling for alle andre end de mest privilegerede vestlige lande, men selv borgerne i de vestlige landes "haver" kan ikke selv mærke fordelene. De går i stigende grad på gaden for at kræve overkommelige og menneskelige forhold, eller også mister de nu deres søvn over udsigten til, at deres opsparinger (for dem, der stadig har nogle) fordamper i den blå luft.

Det er denne nye virkelighed og dens potentielle løsning i en verden med vitterlig suveræne nationer, der er forenet omkring menneskehedens fælles mål, som Lyndon og Helga LaRouche har kæmpet for at skabe grundlaget for gennem de sidste mere end 50 år. I disse tumultariske dage må patrioter og verdensborgere holde dette som et laserfokus i deres sind, og arbejde og organisere sig for at bringe denne uforløste verden i samhørighed med et anderledes organisationsprincip, et princip, der respekterer alle nationers rettigheder og interesser. Det transatlantiske finansielle sammenbrud, der udfolder sig nu, giver en mulighed i denne henseende, en

gunstig lejlighed til at indkalde til en international konference for at reorganisere det bankerotte system og etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling på verdensplan.

De i Vesten, der tror at de kontrollerer verden, vil måske blive oprørte og skære tænder – men hvad så? Det vil blive et stort marked for fremtidens tandlæger!

Strategisk styrkeprøve: Bankkrak eller samarbejde med Kina

Den 19. marts 2023 (EIRNS)- For at sige det mildt, er bankernes åbningstider de sidste to weekender blevet udvidet. "Alting-boblen" er nu udbredt overalt. Den fatale frygt blandt centralbankfolkene er, at de asiatiske markeder mandag morgen i Tokyo ikke længere vil gøre det foreskrevne, at parterne på begge sider af derivatkontrakter til en nominel værdi af 2 billiarder dollars vil dukke op. Fra markedernes lukketid fredag eftermiddag begyndte en maraton af intense forhandlinger i disse dage. I weekenden handlede det om, hvordan man kan forhindre en implosion i Credit Suisse i at sprede sig og udløse et sammenbrud i det indviklede net af derivatvæsenets væv af derivatvæddemål, afviklet lige så hurtigt som en nuklear kædereaktion.

Tidligt søndag aften i Zürich havde Bank of London, den amerikanske centralbank, Federal Reserve, de finansielle tilsynsmyndigheder og formodede reguleringsmyndigheder i Storbritannien og USA, indgået aftaler med den schweiziske nationalbank om den seneste nødløsning. I sidste uge blev der

kastet et historisk beløb på 54 mia. dollars efter Credit Suisse. I dag blegner det i forhold til de nye 225,6 mia. dollars, som den schweiziske regering har forpligtet sig til i forbindelse med aftalen om at lade UBS opsluge Credit Suisse.

Tidligt søndag aften i Washington meddelte den amerikanske centralbank i al stilhed, at de og fem andre store centralbanker i verden mandag morgen ville kaste sig ud i en ny syndflod af udstedelse af dollars – en gentagelse af “swap-aftalerne” fra den 7. marts 2020, uden at der er nogen chance for, at det der dengang var et betagende, historisk niveau af “varm luft”-udstedelse, kan købe ret meget tid længere. Den amerikanske centralbank skal stille “nye løbende amerikanske dollar-swap-linjer” til rådighed for 7-dages-lån af dollars til centralbankerne i Storbritannien, Japan, Schweiz, den Europæiske Centralbank og Canada. Det fantasifulde forsøg på at udtørre inflationen med mekanismen med konstante renteforhøjelser er løbet lige ind i de systemiske svagheder fra de tidligere redningspakker fra 2008, svagheder, der gennem årene er blevet skjult med gratis penge, flere og mere eksotiske finansielle instrumenter og stadig ringere og mindre regulering. Alle skal lade som om, at dagen, hvor de faktiske aktiver skal afregnes, kan udskydes uendeligt langt væk – og den berygtede prærieulv i tegneserien “Roadrunner” kan trænes til aldrig at kigge nedad.

Umiddelbart før Zürichs offentliggørelse af 225,6 mia. dollars-hjælpepakken, gav Helga Zepp-LaRouche og EIR’s økonomiske strateg Dennis Small en timelang effektiv, fremsynet analyse af rodet og vejen ud af det <https://twitter.com/ZepplLaRouche/status/1636817130908729357?s=20>. Udviklingen resten af dagen understregede kun nøjagtigheden af den fremlagte overbliksanalyse.

På tærsklen til Kinas præsident Xi Jinpings ankomst til Moskva til tre dages samarbejdsdrøftelser med Ruslands præsident Vladimir Putin, gjorde Kinas nyhedsbureau Xinhua det krystalklart, at Xis Bælte- og Vej-pakke af store

infrastrukturprojekter har været grundlaget for det voksende strategiske forhold til Rusland. Desuden forhindrer sådanne "win-win"-tilgange på det fysisk-økonomiske område ikke kun kræftfremkaldende finansielle bobler, men giver også mulighed for diplomatiske foranstaltninger, som f.eks. Kinas overraskende succes med en tilnærmelse mellem de bitre fjender Saudi-Arabien og Iran. I dag inviterede den saudiarabiske kong Salman faktisk Irans præsident Ebrahim Raisi til Riyadh for at udforme deres fælles fremtid. Salman omtalte deres to lande som "brødre". Det er det nedværdigede, imperiale "hund-æder-hund"-syn på mennesker, der låser det nuværende Vesten fast i disse finansielle umuligheder, og ikke mindst militære umuligheder.

Biden-administrationens talsmand for Det Nationale Sikkerhedsråd, John Kirby, advarede Xi-Putin-mødet om, at hvis de fik den ubehagelige idé at arrangere et forslag om våbenhvile, så afviser USA det på stående fod. Den samme type frygt for det næste niveau af den strategiske udvikling mellem Kina og Rusland og den samme type ynkeligt klynkeri bliver i øjeblikket kastet efter Putin af den såkaldte "Internationale Domstol" – som dog ikke har nogen juridisk gyldighed for Rusland, USA, Kina, Indien eller mange andre lande. Deres PR-stunt med at udstede en "arrestordre" mod Putin for at redde de forældreløse børn i Donbass, børn, hvis forældre blev dræbt af Kiev-regimet selv, lige før Xi-Putin-topmødet er ikke bare "vand på en gås" for Putin, men endnu et tegn til det Globale Syd og verden om, at "kejseren er nøgen".

Hold øje med denne side de næste 24-72 timer, som om dit liv, ligesom dine venners og din families liv, er på spil, og foretag en kølig, rolig og hurtig organisering. Både topmødet i Moskva og centralbankernes panik sker i realtid.

Det Globale Civilisationsinitiativ og kunsten at indgå en ny “NEW DEAL”

Ikke korrekturlæst.

Den 17. marts 2023 (EIRNS) – “Det monetære finansielle verdenssystem er faktisk nu i øjeblikket i færd med at gå i opløsning. Der er ikke noget mystisk ved dette; jeg har talt om det i nogen tid, det har været i gang, det er ikke aftaget. Det, der er anført som aktieværdier og markedsværdier på de internationale finansmarkeder, er humbug! Det er rent opdigtede antagelser. Der er ingen sandhed i det; forfalskningen er enorm. Der er ingen mulighed for, at det nuværende finansielle system kan undgå at bryde sammen – ingen! Det er slut, nu! Det nuværende finansielle system kan ikke fortsætte med at eksistere under nogen omstændigheder, under noget formandskab, under nogen ledelse eller nogen ledelse af nationer. Kun en grundlæggende og øjeblikkelig ændring af verdens monetære finansielle system vil forhindre et generelt, øjeblikkeligt kædereaktionslignende sammenbrud. Med hvilken hastighed ved vi ikke, men det vil fortsætte, og det vil være ustoppeligt!”

https://larouchepub.com/lar/2007/webcasts/3430july25_opener.html

Det var Lyndon LaRouche, den 25. juli 2007. Er dette budskab, der blev overbragt for næsten seksten år siden, forældet? Var det forkert? “LaRouche bliver ved med at sige, at systemet vil bryde sammen, men det gør det ikke. Det har han sagt i en

eller anden form i de sidste halvtreds år. Det er aldrig sket.” Så LaRouche, den økonomiske prognosemager, blev ofte undertrykt, bl.a. gennem fængselsophold i fem år, 1989-94.

Helga Zepp-LaRouche påpegede imidlertid i sin erklæring af 14. marts, “Call for an International Emergency Conference To Reorganize the Bankrupt Financial System”, at “i betragtning af det finansielle systems ekstreme overdrevne gældsætning kombineret med en derivateksponering på to kvadrillioner dollars, er ‘Alting-boblen’ truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud.” https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

Som en astronom havde Lyndon LaRouche forudset supernovaen, idet han vidste, at den eksplosion, der “nu er i gang”, faktisk fandt sted meget tidligere og var et resultat af begivenheder, der nu ligger over et halvt århundrede tilbage – f.eks. den 15. august 1971, da dollaren blev taget ud af guldstandard, og Bretton Woods-systemet blev ophævet. (Der var endda begivenheder, der havde fundet sted før det, så tidligt som i 1957, som havde foranlediget LaRouches økonomiske prognoser).

De, der har afvist LaRouche gennem årtierne, og som afviser ham nu – selv om tænkere i Kina, Rusland, Indien og andre steder ikke gør det – kan nu ikke se den smalle vej fremad, hvorigennem katastrofen kunne forhindres, gennem en opfordring til en “global Glass-Steagall-bevægelse”. Med den politiske massestrejke, der er strømmet ud på gaderne i Frankrig, Holland, Tyskland og endda svagt, men betydningsfuldt i USA, er det muligt, at hvis et sådant opråb blev rejst lige nu, begyndende med USA’s Kongres, at det voksende og omfattende berettigede tab af tillid til ikke blot systemets finansielle, men også dets politiske karakter ville muliggøre et gennembrud, selv på trods af bank- og efterretningslobbyerne, der dominerer Kongressen, selv på trods af selve Kongressen.

Glass-Steagall er imidlertid ikke nok. Det ville aldrig virke alene, uden Kina, Rusland, Indien og andre, fordi ingen nation, heller ikke USA, kan ændre supernovaeksplosionen. Det er trods alt det, som LaRouche advarede om for 15 år siden. I stedet må disse aktioner, uanset hvor de finder sted, indgå i en indsats for gennem en række konferencer, herunder en krisekonference for at reorganisere systemet, at gennemføre de adskillige initiativer, som den kinesiske regering har opfordret tydeligst til, og som kan tilpasses af enhver regering med henblik på deres nationale anvendelse. Det drejer sig om det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ.

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – “alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk

politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrisens galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirksomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betænk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de

mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskriser og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og

beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

Erklæring fra LaRouches uafhængige kandidat Diane Sare: Kongressen bør gennemføre LaRouches fire love

Den 15. marts 2023 (EIRNS) – Som kandidat til det amerikanske senat fra staten New York opfordrer jeg til et hastemøde i den amerikanske kongres for at håndtere den hastigt fremadskridende sprængning af det transatlantiske

finanssystem, som det fremgår af de nylige bankkrak, herunder den New York-baserede Signature Bank.

Som min mentor, den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede advarede for årtier siden, er systemet fuldstændig bankerot. Der er ingen mulighed for at indfri de derivatforpligtelser på over 2 billiarder dollars, som de finansielle foretagender i London og Wall Street, der er "for store til at gå fallit", ligger inde med. Systemet må gennemgå en velordnet konkursreorganisering som led i genindførelsen af Glass/Steagall-lovens forordning om adskillelse af kommerciel bankvirksomhed fra investeringsbankvirksomhed. Dette er den første af LaRouches "Fire nye love til at redde USA Nu", som han udarbejdede i 2014, men som ikke blev gennemført, fordi de fleste amerikanere og deres repræsentanter stadig befandt sig i en vrangforestilling om den amerikanske økonomis tilstand. [https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html] Dette alene vil beskytte det amerikanske folk mod at vågne op en smuk morgen og opdage, at alle deres opsparinger er forsvundet i cyberspace, og at alle elektroniske overførsler er indefrosset.

Den 12. marts meddelte Federal Reserve, FDIC og finansministeriet, at man ville yde Silicon Valley Bank en fuld redningspakke ud over de lovligt FDIC-forsikrede beløb, hvilket var ulovligt og kun vil forværre det uundgåelige sammenbrud. Afsnit 11 i Federal Deposit Insurance Act har følgende ordlyd: "Det nettobeløb, der tilkommer en indskyder i en forsikret indskudsinstitution, må ikke overstige det maksimale standardbeløb for indskudsforsikring som fastsat i overensstemmelse med afsnit (C), (D), (E) og (F)....". Disse paragraffer angiver 250.000 USD som dette maksimum, med mindre tilføjelser, der kun er mulige som inflationsjusteringer, og for pensionskonti. "Undtagelser for systemiske risici" er ikke fastsat i denne lov.

På samme måde som i den igangværende politik med at holde amerikanske soldater i Syrien uden en krigserklæring fra

Kongressen, har Biden-regeringen igen overtrådt hensigten med den amerikanske forfatning ved at øge det amerikanske folks gæld med en destruktiv handling uden kongressens tilladelse.

Konkursreorganisering og gennemførelse af den oprindelige Glass/Steagall-bankadskillelse fra FDR-æraen vil, selv om det er et nødvendigt første skridt, ikke tilvejebringe betingelserne for et økonomisk opsving. Når den voluminøse varme luft er blevet frigjort fra spekulationsboblen, vil det være presserende at erstatte den bankerotte og forfatningsstridige Federal Reserve med en ny nationalbank med beføjelse til at udstede kredit i nødstilfælde for at sikre visse gældsforpligtelser, der er relateret til det amerikanske folks overlevelse, såsom finansiering af pensionsfonde, kommuners offentlige arbejdsafdelinger, herunder vandbehandlingsanlæg, affaldsindsamling, brand- og politiafdelinger, hospitaler og skoler.

Samtidig skal der iværksættes et hasteprogram for at erstatte gamle dæmninger, broer, jernbaner og motorveje, som vil beskæftige millioner af mennesker. Vi bliver nødt til at iværksætte et nødprogram for at uddanne unge mennesker til at udføre det produktive arbejde, som der er et presserende behov for, og vi vil opdage, at dette ikke kan gøres uden at udbedre vores anstrengte forhold til Kina, der er verdens førende produktive økonomi, og som skal levere mange af de materialer og reservedele, som vi ikke længere selv producerer.

LaRouches fjerde lov opfordrer til et "fusionsdrevet" nødprogram til udvikling af fusionsenergi som en del af den lovlige udvikling af menneskehedens fortsatte opdagelse og beherskelse af nye universelle fysiske principper, der gør det muligt for flere mennesker at leve et mere produktivt liv fra generation til generation. En pålidelig forsyning af effektiv og intensiv energiproduktion er afgørende for at skabe grundlaget for omdannelsen af den amerikanske økonomi og verdensøkonomien.

Som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche foreslog i årtier, kan ingen nation overleve isoleret, så der bør også afholdes en international konference for førende nationer, måske på initiativ af BRICS-Plus, SCO eller Den eurasiske økonomiske Union, men også med deltagelse af USA, for at afskaffe spekulation i valutaer og vende tilbage til faste valutakurser, hvilket vil give mulighed for langfristede kreditter til store projekter for økonomisk udvikling, hvoraf mange allerede er på vej gennem Bælte- og Vej-Initiativet.

I betragtning af den nylige svinagtige opførsel hos det store flertal af vores føderale repræsentanter i spørgsmål om krig og fred samt almen moral, som f.eks. deres beslutning om at genindføre de brutale Cæsar-sanktioner mod Syrien i kølvandet på et forfærdeligt jordskælv, er jeg enig i Zepp-LaRouches vurdering af, at de presserende nødvendige foranstaltninger måske må komme fra udlandet, før den amerikanske regering vil blive tilskyndet til at handle fornuftigt.

Vi har dog for nylig set glimt af muligheder, som f.eks. den tværpolitiske støtte til Rep. Gaetz' (R-FL) H.Con.Res.21, der opfordrer til tilbagetrækning af amerikanske tropper fra Syrien. Resolutionen mislykkedes, men i stedet for de typiske 421 mod 2 stemte en tværpolitisk gruppe på 103 repræsentanter for initiativet, og Rep. Gaetz erklærede, at han "ikke giver op" med hensyn til sin hensigt om at afslutte de evige krige.

En af grundene til at Kongressen er så dårlig er, at vi, det amerikanske folk, bliver ved med at lade dem slippe af sted og endda genvælge dem, efter at de har vedtaget foranstaltninger, der ødelægger os. Det må høre op!

Ring til dine repræsentanter i dag. Kræv at de omgående handler for at genindføre Glass/Steagall-loven, og standse de ulovlige hyperinflationære redningspakker, der er påbegyndt igen, og som vil være endnu mere ødelæggende, end de var i 2008. Send dem de to dokumenter, der er tilgængelige via nedenstående QR-koder, og kræv at de studerer dem. Ring til

dem igen for at være sikker. Vi får ikke en chance til.

“Helga Zepp-LaRouche: Indkaldelse til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system”

<https://schillerinstitute.com/blog/2023/03/14/helga-zepp-larouche-call-for-an-international-emergency-conference-to-reorganize-the-bankrupt-financial-system/>

https://assets.nationbuilder.com/sareforsenate/pages/848/attachments/original/1678907234/20230315-bank_bailout.pdf?1678907234

Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finansielle system.

Skriv gerne under

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Den 14 marts (EIRNS)

Af Helga Zepp-LaRouche

De rystelser i det finansielle system, der kunne mærkes rundt

om i verden, og som blev udløst af stormløbet mod Silicon Valley Bank (SVB) i USA, dens efterfølgende lukning og anbringelse under konkursbehandling, er et klart signal til alle regeringer i verden om at handle hurtigt for at forhindre en gentagelse af krisen i 2008 i større skala – større og mere dødbringende, fordi alle centralbankernes såkaldte "instrumenter" er blevet udtømt.

I betragtning af det finansielle systems ekstreme gældsætning kombineret med en derivateksponering på to billioner dollars, er "Altingboblen" truet af den skæbne, som Wall Street-guruen Bill Gross sammenlignede med en supernova – en klart lysende stjerne, der pludselig brænder ud. Der er ingen løsning inden for systemet mellem Skylla, i form af en finansiell stramning, der udløser voksende margin calls og et run på bankerne, som det skete før SVB's problemer, og Charybdis, i form af en tilbagevenden til QE, kvantitative lettelser – og en hyperinflation, der æder gælden op – der findes ingen løsning inden for systemet. I begge tilfælde, hvad enten det er et pludseligt sammenbrud af hele systemet eller en hyperinflationær devaluering, der ødelægger folks livsværk, er den potentielle skade for milliarder af mennesker og den sandsynlige død af millioner af mennesker uacceptabel.

Den manglende håndtering af de grundlæggende årsager til den systemiske krise i det finansielle system i 2008, og de 15 år der siden er gået med uforsvarlig likviditetsskabelse ved hjælp af kvantitative lempelser (QE) – nul, og endog negative renter på bekostning af økonomiens fysiske kapacitet – kombineret med geopolitisk motiveret økonomisk vanvid, såsom sanktioner, der rammer de vestlige økonomier i et gigantisk tilbageslag, resulterer i et sammenbrud af systemet. Hverken Schachtiansk sparepolitik eller redningspakker, "bailouts" eller "bail-ins", vil afhjælpe situationen. Kun en afslutning på kasinoøkonomien og en tilbagevenden til sunde investeringer i den reelle, fysiske økonomi, der sigter mod at øge økonomiens produktivitet gennem kapitalintensiv og

energirigtig økonomisk produktion, vil være tilstrækkeligt.

Hvis FDR var i live, ville han erklære en ferie for bankerne, gennemføre en Glass/Steagall-bankadskillelse, en New Deal og tilbyde amerikansk deltagelse i et nyt Bretton Woods-system i overensstemmelse med sin oprindelige hensigt om at yde massiv kredit for at øge levestandarden for befolkningen i det Globale Syd. Desværre kan man ikke forvente, at den nuværende amerikanske kongres har formatet eller visdommen til at gøre det samme.

Selv om bestræbelserne fra EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisation) og BRICS-Plus på at skabe en ny råvarebaseret valuta og et nyt finansielt system måske endnu ikke er nået tilstrækkeligt langt, på grund af alle mulige restriktioner og levn fra tidligere fremgangsmåder, kan begivenhedernes dramatik tvinge til at fremskynde realiseringen af de nuværende intentioner. Da den meget reelle mulighed for et ukontrolleret sammenbrud af det finansielle system kan forstærke faren for, at den nuværende stedfortræderkrig mellem NATO og Rusland, med Kina i baggrunden, eskaleres ved et uheld eller en fejlvurdering, er det nødvendigt at handle omgående.

Der må straks afholdes en krisekonference, hvor regeringerne signalerer til verden, at de vil samarbejde med god vilje om at gå over til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til samtlige nationers interesser på planeten. Det indledende skridt i en sådan ny arkitektur bør være gennemførelsen af de Fire Love, som Lyndon Larouche foreslog: et globalt Glass/Steagall-system, et system af nationale banker, et nyt kreditsystem og internationalt samarbejde om den næste generation af videnskabelige og teknologiske investeringer, f.eks. i kernefusion og rumforskning.

Denne krisekonference skal finde sted enten som en konference i FN's Generalforsamling eller i G20-regi. Hvis disse

institutioner ikke er i stand til at reagere, må der findes andre initiativtagere, f.eks. BRICS-Plus, SCO eller en kombination af forskellige repræsentative institutioner. Når menneskehedens velfærd og muligvis dens eksistens er på spil, må alle ideologiske hindringer overvindes.

Skriv under herpå Schiller Instituttest amerikanske hjemmeside.

Bankkrak! Mens det transatlantiske finanssystem sprænger, vil verden så vælge et nyt paradigme?

Den 13. marts 2023 (EIRNS) – Efter Silicon Valley Bank og Signature Banks sammenbrud tyder den ubegrænsede forsikring af indskud i disse institutioner, som tilsyneladende er i strid med amerikansk lovgivning, på en politisk orientering i retning af en “bailout”, redningspakke, til hele banksystemet.

Den alvorligste fejl, den farligste moralske risiko, ville bestå i at undlade at håndtere disse bankkrak som toppen af isbjerget i en national og faktisk transatlantisk finansiell implosion, der ikke kræver delvise løsninger eller finansielle løsninger af enhver art, men snarere kræver en genoprettelse af økonomien på grundlag af en forpligtelse til at øge den fysiske rigdom ved anvendelse af videnskab, teknologi og infrastruktur til at forbedre arbejdskraftens produktivitet.

Sidste uges overraskende nyhed om, at Kina med succes havde formidlet en genoptagelse af de diplomatiske forbindelser og

en aftale om en række sikkerhedsaftaler mellem de sydvestasiatiske rivaler Saudi-Arabien og Iran, viser vejen fremad og kaster lys på en ny retning mod uadskillelig sikkerhed baseret på udvikling, som betegnelsen på fred. USA's, Storbritanniens og NATO's imperialister var forfærdede og en stor del af det Globale Syd var glade for at være vidne til, at en anden nation, nemlig Kina, trådte frem på et højere niveau på den globale diplomatiske scene.

Hvordan vil den nye strategiske og økonomiske verdensarkitektur kunne ændre potentialet for en nytænkning, på næsten globalt plan, af den fejlslagne økonomiske praksis, der har bragt USA's og de transatlantiske økonomier i en tilstand af absolut bankerot, i hvilken dødbringende hyperinflation var den eneste udvej for at forsøge at opretholde de finansielle værdier?

Bør USA's kongres reagere omgående på en finansiell æra, der er brudt sammen? Ja. Men kunne det lykkes udelukkende fra USA's side? Hvilken rolle ville internationale organer som G20 skulle spille for at insistere på, at der for verdens skyld bliver taget fat på systemets råddenskab?

Overvej dette spørgsmål seriøst, handl på det, og hold øje med en mere fyldestgørende udtalelse fra Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-bevægelsen på tirsdag.

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds-

/udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – “Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: “Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed”. Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed.” – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen “Citizen Clark”

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og “den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident”, pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund

for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvisse verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at "det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed", kunne det blive katalysator for en kulturel og

strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette "Nikolaj af Cusa"-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA's udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den "højere årsag" til, at USA's 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra "bjergtoppen". Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA's borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-"mini-topmødet" ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om

rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man

kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det

eurasiske kontinent.”

Nogle i anglofæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. “Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde.... Dette er overordentlig positivt.

“Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder”, for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det "cusanske" værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi's Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig "anti-Kina", skal man bruge det tredje princip: "Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres."

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: "Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan."

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet

levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: “Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden”, som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for

det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers

sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er

resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskeheds udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskeheds udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden

Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i

måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et

interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må

være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningsmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som

arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at

perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Webcast med Helga Zepp-LaRouche og vært Harley Schlanger
Fare for tredje verdenskrig på grund af et dødeligt

missilangreb i Polen bekræfter behovet for en ny strategisk arkitektur

Torsdag den 17. november 2022

HARLEY SCHLANGER: Goddag, velkommen til den ugentlige dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Jeg er Harley Schlanger, og det er torsdag den 17. november 2022. Helga, i de sidste par dage i den forgangne uge, så det ud til, at vi har undvejet et potentielt atomprojektil med missilhændelsen i Polen. Jeg er endnu ikke sikker på, at de fleste mennesker er klar over, hvor alvorligt dette er, men jeg tror, at det er meget vigtigt for dig at forklare folk din opfattelse af, hvad der foregik i forbindelse med denne hændelse.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at vi virkelig alle bør studere denne hændelse, fordi den anskueliggør, hvor hurtigt vi på grund af dumhed, provokationer, overreaktioner, en kombination af alle disse ting, kan komme i en situation, hvor man har en fuldbyrdet NATO-Rusland-konfrontation, for det var det, der var på nippet til at indtræffe.

I tirsdags kom nyheden om, at et missil havde ramt et sted i Polen, og straks var der en hel række medier og nogle politikere, der påstod, at dette var et russisk angreb på Polen, et NATO-medlem. Folk begyndte endda at tale om NATO's artikel 5, dvs. den forsvarsmæssige betingelse, hvor hele NATO skulle have forsvaret Polen. Nogle af medierne, især de britiske medier, Daily Telegraph, The Mail, gik grassat og talte om et russisk angreb på Polen; Bildzeitung og flere tyske medier gik helt amok med overskrifter som "Putin leger med Tredje Verdenskrig". Sådan lød overskrifterne onsdag; endog i en lederartikel. Dette på trods af at præsident Biden

allerede tirsdag aften, naturligvis grundet tidsforskellen, havde sagt meget klart, at der ikke var noget bevis for, at der var tale om et russisk missil, men at mistanken var, at det var et ukrainsk luftforsvarsmissil, som på den ene eller den anden måde var endt i Polen.

Så på trods af at USA's præsident og efterfølgende Pentagon benægtede, at det var et russisk missil, bragte medierne stadig overskrifter, endog om morgenen onsdag, hvor der blev rapporteret om sagen. Zelenskyj og Kuleba insisterede naturligvis hele dagen på, at det uden tvivl var et russisk missil, og da det blev tydeligt fastslået, at det ikke drejede sig om et russisk missil, sagde Kuleba, at det var en "konspirationsteori" at påstå dette.

Det er utroligt, men det er på en måde forståeligt – Ukraine er én ting. Men så fremturede nogle vestlige politikere, f.eks. fra det tyske liberale parti, FDP, [Marie Agnes] Strack-Zimmermann, formanden for forsvarsudvalget, og Lamsdorff, de påpegede alle sammen, at der ikke var nogen tvivl om, at det var et russisk missil. Så det som disse mennesker talte om, var muligheden for en militær konfrontation mellem NATO og Rusland i denne ekstremt anspændte situation. Det viser, at de ikke spekulerede på, om vi havde beviser, om de var blevet verificeret. Ved vi det?" De anmodede ikke om en undersøgelse, men de hoppede blot til konklusionen og gav Rusland skylden.

Jeg mener dette må analyseres, for det viser simpelthen, at i tider med utilsigtede hændelser eller forhold, kan det gå galt, hvis vi ikke bevæger os i en anden retning og udvikler en sikkerhedsarkitektur, hvor en sådan potentiel udslettelse af menneskeheden kan forhindres; Dette bør virkelig udgøre et varselssignal for alle, der ikke er fuldstændige idioter, om at vi helt klart skal gå i den retning, som Schiller Instituttet har påpeget siden april i år, nemlig at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes

interesser, baseret på principperne i den Westfalske Fred.

Der er i kølvandet på sagen naturligvis krav om en grundig undersøgelse. Nu er der ligefrem røster, der taler om, at det måske var en provokation. Der er endda politikere i Polen, som udtaler, at Warszawa er nødt til fuldstændigt at genoverveje sin strategi i forhold til Ukraine. Så jeg er ikke i stand til at besvare disse spørgsmål nu, for det er naturligvis af største vigtighed, og man skal være ekstremt grundig for at finde ud af præcis, hvad der skete.

Nu var det sandsynligvis, som alle tegn vidner om, et sovjetisk produceret russisk missil, som Ukraine bruger, men hvem der affyrede dette missil, og var det et uheld, eller var det en provokation, det er endnu uvist. Jeg finder politikernes opførsel absolut skandaløs, og de medier der løj, på trods af at det fra USA's præsident allerede var blevet afkræftet; jeg synes, at folk egentlig burde smide disse aviser væk og i virkeligheden indse, hvor farlige de er som et redskab til geopolitisk krigsførelse.

SCHLANGER: Da det først blev klart, at det ikke var et russisk affyret missil, er det interessant, hvordan diskussionen fortsatte: Stoltenberg sagde, at det fortsat er Ruslands skyld. Der var denne skøre Anne Applebaum fra Atlantic Council, der sagde, at det er ligegyldigt, hvad der skete: Det er Ruslands skyld. Der fulgte et yderligere skift til dette argument om, at vi nu er nødt til at spendere flere penge på Ukraine, de har brug for et bedre luftforsvarssystem. Helga, du har en Schiller Institut-konference på vej den 22. november, som virkelig får større betydning nu som følge af denne hændelse, ikke sandt? ["Stop faren for atomkrig": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122]

ZEPP-LAROCHE: Jo, for det viser ganske enkelt, at vi, som vi drøftede på den sidste Schiller-konference den 5. november, hvor denne ekstremt vigtige korte video blev fremvist,

virkelig er ved at finde ud af, hvad der rent faktisk ville ske under atomare krigsforhold: Når denne tingest først er udløst, har man højst 10 minutter, eller absolut maksimalt 10 til 15 minutter, før et angreb meddeles, og i bund og grund er atomvåbenarsenalet ramt; 2 minutter til at identificere det, 30 sekunder til at den amerikanske præsident kan beslutte, hvad han skal gøre – nogle få minutter – hvis vi kommer ind i denne form for dynamik, så burde folk have søvnløse nætter, indtil vi har afklaret sagen.

Næste tirsdag, den 22. november, afholder vi den tredje Schiller-konference, som er et resultat af initiativet fra latinamerikanske kongresmedlemmer. Det startede i oktober, og derefter havde vi meget hurtigt endnu en konference, og nu har vi den tredje, men i mellemtiden har disse kongresmedlemmer, især to fra Mexico, udsendt en international opfordring til alle valgte embedsmænd på internationalt plan og deres vælgere om at etablere en ny fredsbevægelse af verdensborgere. ["Hastesag: Stop faren for atomkrig!" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/16/letter-to-current-and-former-legislators-of-the-world/>] Det faktum, at hvis man udkæmper en atomkrig, er det et anliggende for hele menneskeheden, fordi det kan føre til den fuldstændige ødelæggelse af hele civilisationen, og det gør automatisk enhver borger til en verdensborger, der har ret til at rejse sig og erklære, at "dette må stoppe, så vi har brug for en anden politik".

Således vil vi have adskillige parlamentarikere fra Mexico, Peru, Argentina, Brasilien og også nogle folk fra Europa med; også nogle af de mennesker, der lige nu demonstrerer for en afslutning på denne krig og indledende fredsforhandlinger. Det bliver virkelig et meget betydningsfuldt møde med to paneler, for det udvikler sig meget hurtigt, og vi er nødsaget til at have to paneler. Jeg vil virkelig opfordre alle jer, der er bekymrede over faren for atomkrig, til at deltage i denne konference, for vi er nødt til at lægge et meget

virkningsfuldt alternativ på bordet, hvilket er præcis hvad jeg tidligere omtalte: Vi er nødt til at tvinge verdens regeringer til at udarbejde en ny international sikkerhedsarkitektur, som ikke udelukker noget land. For hvis man udelukker nogen, selv om det er en såkaldt autokratisk stat (hvilket man også kan sige meget om), skal der tages hensyn til alle, ellers fungerer det ikke!

Det er den store lære fra den Westfalske Fred, hvor folk erkendte, at man er nødt til at tage hensyn til alle landes interesser, hvis en fred skal være varig. Når man ikke gør det, som det skete med Versailles-traktaten, fører det til den næste krig: Det var den store forskel mellem den Westfalske Fred og Versailles-traktaten, at den ene fred etablerede international ret som et fungerende organ af lovmæssighed, mens Versailles-traktaten netop var kimen til den næste store verdenskrig, der skulle opstå.

Vi vil diskutere dette, og vi vil også præsentere brugbare foranstaltninger, der kan iværksættes for at afholde en sådan traktatkonference. Så I burde virkelig deltage.

SCHLANGER: Man kan tilmelde sig på Schiller Instituttets hjemmeside (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122); der er en boks og en tilmeldingsformular, som I kan udfylde.

Resten er på engelsk:

Now, you were mentioning the importance of the motion from Ibero-America, from especially the Global South: It's interesting that this incident in Poland occurred during the G20 conference, where there were clearly tensions between the Global South and these so-called G7 nations. What's your sense of what came from there, because there were a number of meetings between leaders—Xi Jinping was very active. How do you think that conference went overall?

ZEPP-LAROUCHE: I think it showed several things. First of all, the developing countries, but especially the host country Indonesia, they were very concerned that the so-called Western countries would not just come and complain, and harass and attack. But they wanted to have a constructive approach, focussing on the real challenges which are a threat to humanity, which is naturally, the world food crisis. Beasley, from the World Food Program, said this is the worst humanitarian crisis since World War II, what we're experiencing right now. So they succeeded to a very large extent.

There was still an effort to condemn Russia and so forth, but it did not really function, because I think it has dawned on at least the more intelligent people, that there is no way how you can go back to the unipolar world. The multipolarity has become a reality; the Global South is playing a much bigger role, they want to overcome colonialism in its new form. And I think that that is a completely new dynamic. That does not mean that everybody in the Western establishment immediately will adapt to that, because they're arrogant, and if you listen to [EU foreign policy chief] Josep Borrell, who thinks only Europe is a "garden" and the rest is a "jungle," naturally your ears are so full of flowers and whatever your garden is growing that you can't hear what people are saying!

But the reality is that there is a new reality, a new realignment, where 130, 140 countries have allied with the Belt and Road Initiative. They're forming new systems with the BRICS countries, many more countries are applying to become members of the BRICS—Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Turkey—so there is a lot of motion to actually build a completely new system based on sovereignty, the five principles of coexistence, the tradition of the Non-Aligned Movement, and that is really the new dynamic.

Other than that, I think quite important was the first physical meeting between President Biden and President Xi

Jinping, at least since Biden has been President, and according to Foreign Minister Wang Yi, this meeting was a breakthrough. We have to see; I'm always of the opinion, let the deeds follow the words. But I think the fact that these two people met for more than three hours is very important, and one can only hope that this will constitute a lasting shift toward cooperation and an ending to this extreme confrontation which was going on.

Xi Jinping also met with about a dozen or more leaders, with Macron, with Albanese from Australia, with Rutte from Holland, and many others. And especially the meeting between Xi Jinping and Macron reestablished the intention that the two countries should work together. Then you had the Scholz visit to China earlier.

So there are clear motions that there is a recognition that you don't get around China, because China is the locomotive of the world economy. And all the other Asian countries, as well! The only place where there is growth is Asia—it's not Europe, it's not the United States.

It was quite interesting that the Indonesian President Joko Widodo proudly announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of Indonesia being the host country of the G20. I think this is important, because the developing countries look for cooperation with those countries that bring them real development. They don't want to have just "democracy" and Sunday sermons, they want to have development, and they go to the countries that bring them that.

In that sense, it would be the best, and that is the whole aim of the Schiller Institute, we want the United States and European nations to cooperate with the Global South. There has to be an equal footing, and the demands from the developing sector that they want to overcome their poverty, that's legitimate! And if Germany and France and Japan, and other so-called "industrial" countries, that are almost formerly

industrialized countries by now, they have to listen and they have to come down from their high horse, and they should not think they are so superior to everybody else—and that, in any case, will not be accepted any longer.

So, I think with all caution, and the Polish missile event shows you that caution is adequate, nevertheless, I think this G20 meeting did reflect a change in the realities of the world, and that's a little step in the right direction.

SCHLANGER: The final communiqué, in which the G7 nations wanted it to be a condemnation of Russia, and it was obviously a compromise. The final communiqué said, "Most members strongly condemned the war in Ukraine..." not even condemning Russia. And it mentioned that "There were other views and different assessments of the situation and sanctions." [<http://static.kremlin.ru/media/events/files/en/-u82esHnvQFdH0jV25AJg73rnLGEe8cK6.pdf>] So, clearly if there was an attempt behind the scenes to bully, it didn't work.

Helga, going into this conference, you had a role to play: You were able to bring to full consciousness the whole question of the Non-Aligned Movement, the anti-colonial movement. Why don't you give us a little sense of what you did?

ZEPP-LAROUICHE: I participated in a very interesting conference celebrating the 66 year commemoration of the Bandung-Belgrade-Havana conferences, and celebrating a revival of the Spirit of Bandung. This was a very interesting week-long conference: It started in Jakarta; it went to Bandung, it went to Surabaya, and then from there to Bali. I unfortunately only participated online, but nevertheless, it was really expressing the absolute desire of the developing countries to end colonialism, and that spirit was very, very strong.

Now, some people also expressed that they think the West is hopeless, that you have to have a unilateral agreement, just don't bother about the West any more. Now, I have argued many

times that I don't think that is realistic, because if you do not integrate at least the United States and hopefully many European countries, at least the continental European countries, it will not work! First of all, I don't think the West would collapse as peacefully as the Soviet Union disintegrated in 1991. And we can't have a bloc-building either: You can't have a Global South plus Russia and China, and a West, which decouples—I don't think that that will work. And I find it quite interesting, I just read an article by Andrey Kortunov from the Russian International Affairs Council (RIAC), who basically said the same thing. He thinks that to construct any kind of world order without the United States will not function, and unfortunately, that's what it is—or not “unfortunately.” [<https://www.rt.com/news/-566635-andrey-kortunov-american-attempts/>]

But we have to getting the United States, despite what Ray McGovern calls the MICIMATT, Wall Street, the big banks, BlackRock, the whole conglomerate of economic-financial interests and the military-industrial complex conglomerate, that is one reality, but that is not the entire United States: We have farmers, we have people who are the real people and they have obviously had a voice in the recent period, in the campaign for Senate of Diane Sare in New York.

But I think just the last word on the G20, the Non-Aligned Movement, I think the momentum is in Asia. I was also able to give several interviews, Chinese TV, commenting on all these things. So my overall impression of all of that is, the Westerners, so-called, would be really advised to stop being so arrogant and just start to cooperate with the countries that clearly have the historic momentum. If they don't it will be at their own expense, and in the worst case, Europe will go to the sidelines of history and become a relic of one of these civilizations that didn't make it.

That's not what we should aim for, so I'm more for a revival of the spirit of Leibniz, that Europe and China should work

together, and develop all the countries in between: So that's my view.

SCHLANGER: Things are not so good in Josep Borrell's "garden." The latest report from the European Central Bank shows that there is an extreme period of crisis coming with the economy. The idiocy of the Green partners in the German coalition government, Baerbock and Habeck, are pointing toward accelerated deindustrialization. What does it look like in Europe right now?

ZEPP-LAROUCHE: We are going into a real hard fall and winter: The prices of food and energy are already skyrocketing. Fuest, who is the head of the Ifo economic institute in Munich just said that in the medium term this is risking Germany as an industrial location; the Mittelstand will be wiped out if the policies of these Green ideologues, these absolutely anti-human, anti-growth people, [Foreign Minister] Baerbock and [Economic Minister] Habeck, if that is not quickly replaced, Germany will cease to be an industrial nation.

And the ECB just put out a report saying that they're between a rock and a hard place, between quantitative tightening, threatening collapses and bankruptcies; and quantitative easing, which threatens hyperinflation. There is no solution within that system. This is why we are saying, we absolutely need to have a new credit system, Glass-Steagall, national bank, going back to the principles as the Bretton Woods system was intended by Franklin D. Roosevelt, and unfortunately never implemented because when FDR died, Truman and Churchill who then finally designed the Bretton Woods. This is why many developing countries don't even like the word "Bretton Woods."

But as Roosevelt intended it, to overcome the poverty and increase the living standard of the entire world population, that has to be put on the agenda, but naturally, I don't think it will function with this present leadership of the EU, because von der Leyen and ECB President Lagarde, and these

people, they are really the hard-core neoliberal—they're like the Honeckers of the neoliberal system. So, with them it will not function. We need some other motion.

SCHLANGER: Especially given the context of the war danger, as well as the hunger crisis that David Beasley talked about, maybe you want to say something more about that; but clearly, the question of a failing architecture, which as you say, is not going to fail peacefully, but could drag the world into war, does raise the question of what your husband, Lyndon LaRouche, dedicated the last 50 years of his life to, which is the creation of a new paradigm. And I think it'd be worthwhile just discussing finally how this would work to further the so-called "advanced sector": the bankruptcy reorganization, the credit system—this is something that's not even discussed. We just had an election in the United States, and *none* of this was discussed!

Maybe you want to say something about the lack of a "red wave" in the United States, in this context?

ZEPP-LAROUCHE: I think the expectation that the Republicans would take over with a sweeping victory did not come true. Then Trump's candidates didn't win in many places. Now the big talk is about Florida Governor DeSantis, who is really linked to the neoliberal Austrian school of economics.

Right now, I think the United States, it really shows that what my late husband had said about the party system, that it does not function—he actually called it the "potty system." And, of course, George Washington at the end of his term, warned against the parties, saying they tend not to be in the interest of the nation, but in the lobby interests, the specialist groups. There is really no fundamental difference, because if you now look at what Bannon as an adviser to Trump is now doing in Mexico, lining up with the extreme rightwing forces of Latin American continent.

I think we need, really, a revival of the American tradition, and the only thing one could see in this recent election campaign was the fantastic campaign of Diane Sare, who, however, was completely defrauded of her vote! That should also be noted: There's this big story, you can't say there was vote fraud in 2020. Well, there was vote fraud for sure against Diane Sare. We have screen shots where she had at a certain point over 50,000 votes, and then a few hours later, the screen shot shows she had only 29,000 votes. She had collected more than 66,000 signatures to even *be* on the ballot! So they didn't even give her a third of those votes, which is completely hilarious! She had all these groups that were supporting her.

In any case, what that signifies is that there is a huge divide between the population and the governments, and that is becoming very clear in Europe as well, where you have more and more large demonstrations: People taking to the streets because they don't feel represented by the government, or the parties like the Free Democratic Party, which really showed its colors in the missile crisis. Who wants to be in the hands of people like this German MP Strack-Zimmermann? This is a Halloween kind of an idea.

What is really required is a completely different system, whereby the common good is again on the agenda, and more and more people from the so-called "normal people" have to take responsibility and qualify themselves to know what should be the economic policy, the foreign policy, the security policy, education. And that requires exactly what we are trying to do to create a movement of world citizens who basically say: We will not allow our fate to be ruined by those few billionaires who are controlling all the corporations; you know, BlackRock is just one example, Vanguard, these things are like vultures that are trying to suck the juice out of the economy, at the expense of the people. That has come to a breaking point, and we need, really, a mass movement of true state citizens. And

one occasion where that will be discussed is this coming week at the next Schiller conference. So again, I invite you to participate.

SCHLANGER: Those people who want to know how there's no contradiction between being a patriot of your nation and a world citizen, should register for the conference. It's Nov. 22, and registration is available at the Schiller Institute website: https://schillerinstitute.-nationbuilder.com/conference_20221122

Helga we've run out of time, so thank you very much for joining us today, and we'll see you hopefully again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Vores opgave er at opbygge en verdensomspændende borgerbevægelse for fred og udvikling.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 6. November 2022

Søndag den 6. november 2022, Afskrift: Med Helga Zepp-LaRouche og Harley Schlanger

Resumé: Helga Zepp-LaRouche præsenterede i dag et klart og kortfattet resumé af de seneste strategiske begivenheder og Schiller Instituttets konferencer for at samle folkevalgte og andre ledende embedsmænd for at imødegå den krigskampagne, som kommer fra London og dets NATO-krigshøge. Pressemødet den 5. november med titlen: "En atomkrig kan ikke vindes og må ikke udkæmpes", sagde hun, krydsede den voksende bevidsthed om den risiko for atomkrig, der udgår fra de lande, som er i opløsning efter sammenbruddet af deres unipolære finansielle system.

"Åbenmundede, kendte personligheder" har sluttet sig til os for at udtale sig, mens demonstrationerne mod krigen vokser i hele Europa. I USA har modige unge aktivister fra Schiller Instituttet konfronteret krigshøgene, og vist at der er politisk modstand i USA, at "der ikke er nogen ensidig støtte" til de provokationer, der, såfremt de ikke modarbejdes, vil føre til tredje verdenskrig.

Hun tilføjede, at det korte besøg [i Kina] af den tyske kansler Scholz repræsenterer en lignende proces. Tyske industrifolk er begyndt at modsætte sig afkobling fra Kina, mens grønne partiideologer i hans koalition støtter afkobling sammen med afindustrialisering og fuld opbakning til krigen mod Rusland i Ukraine. Scholz synes i det mindste at erkende, at den tyske økonomi ikke kan overleve afkoblingen fra Rusland, som allerede er ved at ske, med en afkobling fra Kina.

Hun opfordrede seerne til at se videoen fra pressemødet og til at slutte sig til borgernes ikke-voldelige bevægelse for endegyldigt at afskaffe faren ved atomvåben og geopolitik.

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Det er den 6. november 2022, og jeg vil gerne byde jer velkommen til en særlig webcast med grundlæggeren og formanden for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Det er et stykke tid siden vores sidste samtale, da Helga har haft ekstraordinært travlt, så vi vil opdatere jer om, hvad der er sket, og det er en del. Især har vi gjort meget for at gribe ind i denne ekstremt farlige strategiske situation. I går var der et {EIR} pressemøde, det er {Executive Intelligence Review} og Schiller Institutet, med det formål at katalysere en verdensomspændende bevægelse for en ikke-voldelig mobilisering mod faren for atomkrig. Det var med overskriften: "En atomkrig kan ikke vindes og må aldrig blive udkæmpet".

(<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>)

Helga, du deltog i dette. Det var noget af en begivenhed. Kan du hjælpe os med din fornemmelse af betydningen af dette, og hvad der blev sagt.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Grunden til at vi besluttede at gennemføre en sådan begivenhed var til dels, at der er en voksende bevidsthed hos stadig flere mennesker i verden, i mange lande, om, at vi er faretruende tæt på den tredje verdenskrig. I den seneste periode, helt og aldeles ubemærket i de europæiske medier eller ikke dækket af dem, har der faktisk i USA været talrige interventioner i valgkampen mod senatorer og kongresmedlemmer, som er kendt for at være anstiftere af denne konfrontationspolitik, og allerede nu har en hel hær af hovedsagelig unge aktivister konfronteret disse mennesker og sagt: "Hvorfor billiger og støtter I en politik, som indebærer en risiko for civilisationens ødelæggelse?"

Der er en hel del røre om det, for en af de vigtigste af disse mennesker var Diane Sare, som er den eneste uafhængige kandidat, der trods et meget ugunstigt arbejdsmiljø i New York, hvor de har udformet deres famøse valgeregler således, at det næsten er umuligt at komme på stemmesedlen, og ingen anden kandidat end hende formåede at indsamle 66.000 vælgerunderskrifter.

Men på trods af at hun har et mandat fra disse vælgere, som ønsker, at hun skal være med i valgkampen, er hun alligevel blevet udelukket fra den eneste debat, som Schumer, senator i New York, og hans udfordrer fra det republikanske parti, Pinion, har haft, og hvis man lytter til deres debat, var den ret så kedelig og indeholdt intet væsentligt. Sare ville have været den eneste, der havde bragt faren for atomkrig på banen, og de formoder, at det er hovedårsagen til, at de absolut ikke ønskede, at hun skulle deltage.

Men fordi hun har en stor skare af tilhængere, besluttede mange af disse mennesker at afholde en pressekonference med kort varsel og bringe de spørgsmål på banen, som medierne og politikerne forsøger at undertrykke. Så det, der blev samlet ved arrangementet i går, var nogle meget åbenmundede og internationalt kendte personligheder, som talte om faren for atomkrig, og jeg vil blot gennemgå listen: Den ene var Steven Starr, som er en førsteklases atomekspert fra University of Missouri; dernæst Scott Ritter, som er meget berømt, fordi han er en af de mest åbenmundede kritikere af den nuværende amerikanske politik; dernæst tidligere oberst og senator i Virginia Richard H. Black, som er meget berømt og i forvejen har en stor fanskare rundt om i verden; tidligere CIA senioranalytiker Ray McGovern; dernæst også andre personer, såsom Cliff Kiracofe, tidligere topmedarbejder i Senatets udenrigsudvalg.

Der deltog flere personer fra Frankrig: General Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret), Jacques Cheminade og undertegnede. Det var en virkelig vigtig begivenhed, og jeg vil absolut opfordre jer til at se videoen og især det indslag, som blev præsenteret af Steven Starr (<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=418>), en kort video om, hvordan en atomkrig rent faktisk vil foregå. Jeg kan love dig, at hvis du ser den video, vil du ikke få en god nats søvn, for det vil gå op for dig, at vi sidder på en atomar krudttønde, som, hvis det går galt, vil føre til civilisationens

udslettelse inden for ganske kort tid. Det han demonstrerer med animationer, hvor både USA og Rusland har omkring 1.000 ICBM'er, og hvis der på skærmen fra den ene eller den anden side kommer et tegn på, at et missil er affyret, så er der ca. to minutter til at orientere præsidenten om situationen. Præsidenten har derefter ca. 30 sekunder til at beslutte, hvad han skal gøre. Derefter tager det yderligere to minutter for missilerne at komme i affyringsposition og derefter en flyvetid på mellem fem og syv minutter: Så maksimalt tager det hele fra den første advarsel til selve nedslaget mellem 10 og 15 minutter!

Nu kan man forestille sig, at det i sig selv indebærer den størst mulige risiko, fordi fejlvurdering, falsk alarm, en ulykke, alle disse faktorer kan forekomme, og naturligvis er et af de stærkeste budskaber, som blev fremsat af alle – af Ray McGovern, Scott Ritter og Steven Starr – og det er det, jeg har sagt i meget lang tid, at selve tanken om at man kan føre en begrænset atomkrig ved hjælp af nogle få taktiske atommissiler, og derefter standse op og tænke over, hvad man ellers vil gøre, {det er ikke muligt}. Når man først benytter et enkelt atomvåben, vil hele arsenalet blive indsat, og som det bliver meget klart i denne video, så vil der opstå en atomvinter i omkring 5, 7 eller 10 år, hvor der ikke længere vil være nogen fødevarerproduktion, ikke mere planteliv muligt, og som følge heraf vil de mennesker, der ikke er døde i de første atomsprængninger, dø i det følgende år af sult og rædselsscener, man ikke rigtig kan forestille sig – bare have en anelse.

Så dette er, hvad nogle mennesker leger med, og I bør bemærke, at chefen for USA's Strategiske Kommando, Stratcom, adm. Charles Richard, på en konference den 1.-2. november erklærede: "Denne Ukraine-krise, som vi befinder os i lige nu, er kun opvarmningen. Den store er på vej. Der vil ikke gå ret lang tid, før vi bliver testet på måder, som vi ikke er blevet testet på i lang tid". Det var den samme admiral Charles

Richard, der i februar fortalte Pentagon, at sandsynligheden for anvendelse af atomvåben var på vej op fra "ikke sandsynligt" til "meget sandsynligt". Så et af de diskussionspunkter, der blev rejst, var, om Pentagon ikke er klar over, at resultatet af dette vil være en atomvinter.

Jeg tror personligt, at de ikke er klar over det, fordi de stadig hvert år har en manøvre kaldet "Global Lightning", som indebærer idéen om at bruge et par taktiske atomvåben, derefter en smule cyberkrig, derefter konventionel krig, men det hele skal være en langvarig krig på flere uger; alt imens en sådan mulighed ikke eksisterer. Så illusionen om, at man kan føre en begrænset atomkrig eller vinde en atomkrig, blev bestemt udfordret af alle disse eksperter, og alle, der er bekymrede over krigsfaren, bedes se denne video og følge hele diskussionen, for det er nogle af de mest åbenmundede og mest kompetente personer, man kan finde. Det var ganske bemærkelsesværdigt, at denne vurdering fra amerikanske specialister blev fuldstændig delt af de to militærfolk fra Frankrig, general Delawarde og oberst Corvez, som også fortalte, at samtlige videoer af oberst Black og Scott Ritter og Ray McGovern bliver fulgt af alle militærfolk i Frankrig, og jeg ved, at det samme gælder for i hvert fald nogle folk i Tyskland.

Så det er meget vigtigt. Hvis man ikke ser disse videoer, ved man ikke, hvad der sker på dette område. Derefter var der en lang diskussion om, at vi er nødt til at gøre folk opmærksomme. Til forskel fra begyndelsen af 1980'erne, hvor både Scott Ritter og Ray McGovern var i aktiv militærtjeneste under krisen med mellemdistancemissiler i begyndelsen af 1980'erne, så de har førstehåndsviden om, hvordan det var at være i Cuba-krisen, hvordan det var at være i en situation med "affyring-efter-advarsel" i 1980'erne med SS-20 og Pershing II-opstillingerne. De siger, og det er indlysende, at der dengang var hundredtusindvis af mennesker på gaderne, der protesterede og advarede mod Tredje Verdenskrig, mens der nu,

hvor situationen er så meget farligere, er meget lidt opmærksomhed.

Det er begyndt at ændre sig nu. Der er nu demonstrationer mod krig i Italien, som er ret betydelige; i Frankrig, Belgien, Holland; i Tyskland er det helt klart ved at tage fart. Men hvis man sammenligner, hvad der kan ske med menneskeheden, nemlig den fuldstændige udslettelse, og man sætter det i kontrast til den viden, som folk har, er det nærmest ingenting.

Desværre må man sige, og det blev også diskuteret, at de regeringer, der fremmer denne politik, tydeligvis også er uvidende om hvad det er, de er i færd med.

Så dette er absolut nødvendigt at se: Gå ind på Schiller Instituttets websted og se det

Her er resten på engelsk:

SCHLANGER: You can see it on <https://schillerinstitute.com> and I think one of the most exciting things, in the sense that you're saying, in the sense of a wakeup call, was the dialogue, the discussion that took place among the panelists and also with media in the last half of the press availability [<https://youtu.be/i54Xo81SFcI?t=4903>].

And again, outside of what we're doing, we see very little attempt to confront the warhawks, with the reality of what they're doing. Now in that context, we mentioned Diane Sare's campaign: Some of her campaign workers, especially in the last weeks, confronted the warhawks at town meetings, and left them either speechless or just raving. The confrontation with Alexandria Ocasio-Cortez, which has been seen now by tens of millions of people across the world; Ilham Omar, Elizabeth Warren, the senator from Massachusetts, exposing these so-called peaceniks and progressives, as really being a front group for the warhawks.

Now, most importantly, Obama was confronted by Stewart and Anastasia Battle; and then Mike Pompeo. So Helga, this is the exemplary kind of action that should be taken by people, nonviolent confrontation of the warhawks, don't you think?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think this is a very important sign that there {is} a political opposition within the United States, to the war. I think this is very important for other people around the world to know, because when you look at the media, you think that is a monolithic policy, but it is not. And the fact that these young activists have the courage to take on these establishment figures and confront them in this way, it has changed the landscape in the United States already, because many of the so-called "alternative media," some of them with quite large followings, also comedians, such as the Jimmy Dore Show, and similar programs, they all have interviewed Diane Sare, so she has started actually to break out the effort to contain her campaign, and there is actually a growing awareness. And I think it's very important that we have a similar thing in Europe and other parts of the world, because when we are threatened with the extinction of civilization, this is a matter which should concern every person on this planet, so it's very, very important.

SCHLANGER: As you mentioned Germany, it's really clear that Germany is the major victim, or one of the major victims, besides of course the Ukrainian people, of this war drive. And what we're seeing is the potential for a split in the coalition government around the visit to China by Chancellor Olaf Scholz. What's your impression of the importance of this, and is this in fact, part of the potential for an anti-war sentiment to grow in Germany?

ZEPP-LAROUICHE: Well, this is very interesting, because I think, you have at least two ministers in the Germany government coalition who are completely in support of the provocative policies coming from the U.S. and the British. That is incredible, because it means that these ministers, who

are supposed to have sworn an oath that they will prevent injury to the German people, forget about it! These Greens are the biggest—what Economic Minister Robert Habeck is doing in his economic policies is threatening to crash the German economy completely against the wall; and what Foreign Minister Annalena Baerbock is doing, calling China a “systemic rival,” and pushing all the heavy weapons for Ukraine, saying she will “defend” Ukraine even if the German voters don’t agree with it—and she is, after all, supposedly a democratically elected official, so the voters can draw their own conclusion from that.

But there is clearly a situation where Scholz realized, and being obviously instructed by the top level of German industry, both the CEOs of the major corporations and also the leaders of machine-tool, craftsmen, the SMEs, that Germany will not survive this policy! So Scholz decided to go on this short trip to China. This was also on the 50th anniversary of German-China relations, which is very important, because if you look at that, 50 years ago, then Foreign Minister Walter Scheel went to China and he met with Mao Zedong, with Zhou Enlai, with then Foreign Minister Ji Pengfei, and these were no less Communist than the Communists are Communists today. But if you look at the civilized attitude the high art of diplomacy which was portrayed by Scheel, and also by Helmut Schmidt, and even later by Foreign Minister Guido Westerwelle [2009-2013], who absolutely had respect for a different culture, and had no such hysteria like you see with Baerbock and company.

So Scholz went; it was a very short visit, just flying in, having 10-11 hours of meetings with Xi Jinping, with Premier Li Keqiang, and then flying back: But nevertheless it was extremely important, because Germany right now has already cut off Russia completely and that means we will have huge energy crisis over the coming weeks and months; but if Germany were cut off from its largest trade partner, China, too, which is

what these Greens in the government and also some FDP ministers, too, are pushing for, that would be the end of Germany as an industrial nation, and that is sinking into the consciousness of many people. I think it's very important, because if you look at the figures, how the trade between China and Germany has increased, I think 1,000 times since the beginning of diplomatic relations in 1972, from about \$275 million to €245 billion, which is a huge increase. Then 1,000 jobs in Germany depend on exports to China; then you have large investments, import relations. In the rise of China, one of the countries that has profited a lot has been Germany.

So the entire living standard in Germany has been based on cheap energy imports from Russia and a growing export market in China, and these hooligans—the Greens—are threatening both. So it's very important that Scholz decided to go with a large delegation with German industrialists to China and hopefully, they have been able to remedy some of the damage that has been done—not entirely because if you look at what Xi Jinping said, he quoted Helmut Schmidt, which is quite something to quote a former Chancellor from the same SPD party as Scholz's, and he said, quoting Schmidt he said, "it's very easy to lose trust quickly, and it's very difficult to regain it." Obviously, this is a big problem because if the Chinese, who are always looking at what is happening with Russia; they looked at the collapse of the Soviet Union in 1991, and they said they will do everything to ensure that would never happen to China, and in the same way, they look at who is now behaving toward Russia, with the sanctions. They say, if Germany can do that to Russia under blackmail from the British and EU, and U.S., what is preventing them from doing the same to China?

So in that sense, it's very important that Scholz made his visit, and obviously, we are in an extremely fluid situation: Who knows what happens on Tuesday [Nov. 8], with the midterm elections in the United States. If that leads to a significant weakening of the Democrats, maybe in a slightly different

geometry, it's very important that Scholz made that visit, and hopefully this can be carried, because if the German industry would put their foot down, and really recognize what a danger these Greens represent, there may be some hope. But it is quite dangerous.

SCHLANGER: And Helga, I know you've written an article this week on the need for a change in course in German government policy. That will be published by {Executive Intelligence Review}; people can look for it on our websites. And also you've been interviewed repeatedly by Chinese networks for the discussion of what it meant to have this meeting, which is significant. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/06/helga-zepp-larouche-on-china-plus-world-today-program-on-scholzs-beijing-visit/>)

The other side of this is the attack on Germany, was the explosion of the Nord Stream 1 and 2 pipelines. This became a subject of controversy, especially directed against the British, when the Russian Foreign Ministry called in the British Ambassador to Moscow to present a "severe demarche" as they said, over evidence that they presented to the UN Security Council that of the British hand in the Nord Stream pipeline explosion, but also the attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol harbor. (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1836726/) Has there been any coverage of this in West? Is anyone talking about it? Because this was clearly aimed at the British hand in the whole NATO operation against Russia.

ZEPP-LAROUCHE: Compared to the importance of it, there is very little coverage, and what there is, they are trying to ridicule it, and play it down as just some typical Russian fake news. But as many experts in Europe and in the United States have expressed, they do not believe that Russia would make such an accusation if they do not have the facts to back it up. At the UN Security Council, the Russian Ambassador Vassily Nebenzia presented behind closed doors evidence that

the British did have a role in the drone attack on the Russian Black Sea Fleet in Sevastopol, which the Russians were able to deflect and defeat. But also that the British were involved in the sabotage of Nord Stream 1 and 2. Obviously, this needs to be substantiated with proof and facts, but we had before, all kinds of military experts who basically said that the only {cui bono}, the only one with the capability, who has the motive, who was on site at the right moment, all speaks to either the United States or one of their allies; and the British definitely have the capacity to do these kinds of things. And I think this is really important: I would expect the Bundestag, for example, to make a really big investigation about that. The government should make an investigation, they should demand all information—they probably have it already.

Because the other thing is that Liz Truss, the short-lived Prime Minister of Great Britain: Somebody hacked her smartphone, there is now evidence that one minute after the sabotage of Nord Stream, she texted U.S. Secretary of State Blinken, reading, "It's done." One minute after the attack! Now, for that to be coincidence is very unlikely. How was this phone being hacked? That's not so difficult, because she used her personal phone, and any data which is collected by anybody, like the NSA or the GCHQ, and collected and stored, is immediately available to all other big players, the Chinese, the Russians, so there is no longer any secret in this way. So I'm quite certain that the evidence will come out. And then, if it is really proven, then the implications of this are enormous.

I think for Germany to stay in an alliance with countries that are trying to ruin them economically is obviously an impossibility. So I think this British story is extremely relevant, and we should be following it, with extreme attention, because that may be one of the things which can turn the course of history to go in a completely different direction.

SCHLANGER: Speaking of creating a different direction for mankind, you've sponsored a number of conferences with present and former elected officials, primarily from Ibero-America, but now it's being expanded, and the discussion process that you've initiated is, how do we create a global citizen's movement, to achieve the just new security and financial architecture? The next conference of this is Nov. 22, 2022, and I'd like you to give a sense to our viewers of what we've done with this, and what you intend at this upcoming conference?

ZEPP-LAROUCHE: Well, we had on Oct. 7 and Oct. 27, two conferences which were mainly Latin American members of parliament and former elected legislators, who all expressed extreme concern about the war danger. Then out of that came the idea that naturally it should also concern other elected officials, both active and former ones, and also their constituents; and out of this came the idea that when humanity is threatened with World War III that concerns everybody, and that automatically catapults every citizen to become a world citizen. And Friedrich Schiller, after whom the Schiller Institute is named, was of the opinion that there must not be a contradiction of being a patriot of your own country and being a world citizen, and therefore, the slogan of this is therefore, "World Citizens of All Countries Unite." Now, some of you may recognize that to be a variation of another call that also comes from a person from Trier, my hometown, so there is a certain historical irony in that. But otherwise, it is really a very important issue, because, I think we must make sure that this video that I mentioned in the beginning, by Steven Starr, everybody on the planet should see that!

We have to get rid of nuclear weapons! I have been of that conviction for a long time. We are also aware of the fact that it's very difficult, because despite some progress in the disarmament negotiations, nuclear weapons constitutes the power of those who have power, so it is very unlikely to get a

deliberate agreement to ban nuclear weapons. So, despite the fact that it would make complete sense. Therefore, there are only two ways: One is the way which my late husband, Lyndon LaRouche, had proposed which became the SDI, which President Reagan adopted on March 23, 1983: Which was basically the idea that the superpowers should work together and develop new technologies that would make nuclear weapons technologically obsolete. I think that is still something on the table: That requires more research, more expertise, because a lot of the weapons systems have changed in the meantime, quite significantly. But it's still definitely one approach. The other approach is to make sure that there is a world public demanding that, and that is what we are trying to do in the short term. And when Mahatma Gandhi, who was the creator of the nonviolent method of resistance, when Jawaharlal Nehru, his closest associate was asked, in the face of nuclear weapons, do you think nonviolent methods are sufficient? And Nehru replied, given the fact that nuclear weapons are the most violent form of violence, it must especially be nonviolent methods to fight against that.

So we invite you to participate in that, and get the message out to as many of your friends and colleagues as you can, because we definitely are in an extremely dangerous moment, because as long as we have the danger of a blowout of the financial system, the hyperinflation, the collapse of the neoliberal system, and people in the West thinking that the new, emerging countries of the Global South, of the BRICS, the Shanghai Cooperation Organization (SCO), which are all working on a new economic system, that they regard that as a systemic rival and enemy which must be contained—rather than taking up the offer to join it!—the war danger will remain.

So we will fight to get people in Europe and in the United States to understand that geopolitics must stop, that Europe and the United States must join with the countries of the Global South and respond to their demand that colonialism

should end.

So we are at a very, very important moment in world history and there is every reason to become active. As Ray McGovern said yesterday: Get off your derriere, get off your butt, and start to become activists with us.

SCHLANGER: Well, Helga, thanks for joining us today. I think it's absolutely crucial that people take your urging that they watch this video from the event yesterday, at <https://www.schillerinstitute.com> under the title: "A Nuclear Cannot Be Won and Must Never Be Fought." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/03/press-conference-a-nuclear-war-cannot-be-won-and-must-never-be-fought/>) And at the same website, you'll be able to register for the conference on Nov. 22, "Stop the Danger of Nuclear War Now" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221122) which will continue, and in fact expanding the dialogue to bring people together around the world on this perspective which we just heard from Helga.

Until next week, you have your homework for you. Join us, and use the inspiration from the young people to confront the so-called "powerful," and force them to acknowledge that they nothing to offer but war and chaos, and let's break their power.

Helga Zepp-LaRouches indlæg på BRICS forskningskonference

Den 25. oktober 2022 (EIRNS) – Nedenstående er Helga Zepp-LaRouches tale til "International Scientific and Practical Conference 'Scientific-Technological and Innovative

Cooperation of BRICS countries'", arrangeret af den [russiske] Nationale Komité for BRICS-forskning.

Min helhjertede tak til den Nationale komité for BRICS-forskning for invitationen til denne vigtige konference!

For at starte med et citat fra Peter Westmacott, tidligere britisk ambassadør i USA, som netop har beklaget sig over, at Storbritannien er blevet "en kilde til morskab, vantro, medlidenhed og skadefryd i udlandet". Det er ydmygende for et land, som så længe har været et forbillede for et fungerende demokrati." Hvis man ser bort fra kommentaren om Storbritannien som et " fungerende demokrati", har det en vis nytteværdi at betragte Bank of Englands panikagtige rutsjebanetur, skiftende fra QE til QT, for derefter at springe tilbage til QE med en hastighed, der ligner Liz Truss', der styrter ind i Downing Street 10 og ud igen. Mens nogle mennesker måske oplever " schadenfreude/skadefryd" over Storbritanniens undergang, er et mere nøgternt syn på sagen på sin plads, da det er det systemiske svigt i det neoliberale system, som udgør den virkelige dynamik bag den angelsaksiske geopolitiske konfrontation mod Rusland og Kina.

Mens det britiske etablissement river sig i håret over spørgsmålene om, hvad disse tegn på manglende regeringsduelighed vil gøre ved den britiske støtte til NATO's krig i Ukraine eller det særlige forhold til USA, peger uroen i Storbritannien på en større betydning af disse udviklingsforløb for BRICS og resten af verden.

Begivenhederne i London signalerer den endegyldige fremkomst af den globale systemiske krise, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, advarede om for 51 år siden, da præsident Nixon erstattede Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser. Han advarede dengang om, at en fortsættelse af dette pengepolitiske system, som var orienteret mod profitmaksimering for spekulanterne, nødvendigvis ville afstedkomme en ny depression, en ny

fascisme og faren for en ny verdenskrig – eller et helt nyt økonomisk verdenssystem.

Selv om processen med af-dollarisering allerede er i gang, hvor stadig mere handel mellem BRICS og nogle lande i det Globale Syd gennemføres i deres nationale valutaer, og hvor der foregår forberedelser til at etablere en ny international valuta baseret på en kurv af råvarer, er disse lande ikke tilstrækkeligt beskyttet mod afsmitningen af virkningerne af enten en hyperinflationær sprængning af det transatlantiske finanssystem som følge af fortsat kvantitativ lempelse eller en kædereaktion af kollapser med konkurser som følge af et forsøg på at dæmpe inflationen med kvantitativ stramning.

En repræsentativ kreds af regeringer, såsom BRICS, SCO og andre, der handler i flertallets interesse for størstedelen af menneskeheden, må hurtigt forberede sig på at etablere et nyt kreditsystem, som beskytter landene i udviklingssektoren mod virkningerne af en kaotisk opløsning af de vestlige centralbankers hidtil dominerende finansielle system. En anden stærk motivation er den uforklarlige og tydeligvis fuldstændig uigennemførlige hensigt fra ledende kredse i USA, Storbritannien og EU om at afkoble sig fuldstændigt fra Rusland og Kina og dermed indirekte fra samtlige lande, der er involveret i BVI (Bælte- og Vej-Initiativet).

På trods af at det gamle Bretton Woods-system forståeligt nok afvises af udviklingslandene, fordi det blev oprettet under Churchills og Trumans imperiale tankegang og aldrig tilnærmelsesvis realiserede præsident Roosevelts vilje til at skabe et kreditsystem, der ville gøre en ende på kolonialismen og i overvejende grad øge levestandarden for befolkningerne i den såkaldte Tredje Verden, udgør det en nyttig reference, for så vidt som det minder folk om, at finansielle systemer ikke er et gudsgivet fænomen, men kan udformes af regeringer.

Som Lyndon LaRouche konsekvent har insisteret på, må et nyt kreditsystem absolut omfatte:

- 1.) et system med faste valutakurser for de nationale valutaer, som kan justeres med jævne mellemrum;
- 2.) et samarbejdende system af nationale banker baseret på regeringernes suveræne beføjelser;
- 3.) begrænset omsættelighed af valutaerne;
- 4.) kapitalkontrol, som grundlæggende har samme virkning som en international Glass/Steagall-bankopdeling;
- 5.) beskyttende told- og handelsregler, som især beskytter udviklingslandenes spirende økonomier; og
- 6.) forbud mod enhver form for spekulation.

Det hidtil usete omfang af sanktioner mod Rusland, som har haft det udtrykkelige formål at "ruinere Rusland", idet de har nægtet Rusland adgang til alle moderne avancerede teknologier og forhindret diversificering fra eksport af olie og gas, som det blev citeret den 25. januar fra unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, har tydeligvis fejlet, og nu er de til gengæld i færd med at ruinere økonomierne i Europa, men især i Tyskland. Der er nu et tilsvarende forsøg på at nægte Kina adgang til chip- og halvlederteknologier. Følgerne af den hyperinflationære eksplosion af fødevarer- og energipriserne i udviklingslandene truer med en verdenshistorisk tragedie af hidtil usete dimensioner. Alle disse faktorer bidrager til den kendsgerning, at den nuværende industrielle kapacitet i både "Vesten" og i BRICS og det Globale Syd er langt under det, det vil kræve for at opretholde den nuværende verdensbefolkning.

Hvis BRICS-landene og deres partnere ønsker at afhjælpe denne situation, er den eneste pålidelige og ikke-inflationære mulighed at mobilisere alle tilgængelige ressourcer i denne gruppe af nationer til et koordineret "videnskabeligt drevet program". Det er afgørende at prioritere de nye videnskabelige gennembrud, som er baseret på relativt højere energi- og energitilstrømningstætheder, hvilket muliggør højere relative

potentielle befolkningstætheder, en sammenhæng, som er et af de mest afgørende aspekter af videnskaben om fysisk økonomi, hvilket adskiller den fuldstændigt fra monetarisme. Dette behov for at anvende stigningen i den potentielle relative befolkningstæthed som målestok for værdien af en investering vedrører menneskehedens overlevelsesmuligheder på lang sigt.

I betragtning af at Rusland, Kina og Indien er blandt de førende rumfartsnationer, er rumfartsprogrammer med videnskabelige drivkræfter blandt de mest lovende områder, hvor afsmittende effekter af nye revolutionerende teknologier til andre områder af økonomien skaber den størst mulige stigning i produktiviteten af den samlede produktionsproces med den højeste mulige hastighed. Det samme gælder i princippet for andre avantgarde-teknologier som f.eks. termionuklear fusion, biofysik og biokemi, kognitive videnskaber osv. De betydelige videnskabelige traditioner og kapaciteter inden for kernekraft og kernekraftrelateret videnskab i Rusland, Kina, Indien og Sydafrika er allerede til rådighed og kan udgøre det videnskabelige grundlag for en voksende sektor af "videnseksport" til omfattende teknologioverførsel og uddannelsesprogrammer til andre nationer i det Globale Syd, således at de kan avancere til et væsentligt højere produktivitetsniveau.

Samtidig med at der skal gøres en indsats for at anvende alle de menneskelige og arbejdsmæssige kapaciteter, der er til rådighed, og øge omfanget af teknologiske præstationer til det højest mulige niveau, skal der ydes støtte i form af billige kreditter og investeringsskattekreditter til hver enkelt "afsmittende effekt", der opstår som følge af de videnskabelige drivkraftprogrammer, som derefter gør det i stand til at løse afgørende problemer i økonomien.

Overførslen af de videnskabelige fremskridt til potentielt samtlige sektorer af økonomien sker hovedsagelig gennem to kanaler, nemlig uddannelsessystemerne og til maskinværktøjssektoren og derfra videre til fremstilling af

varer, husholdningsgoder, infrastrukturudvikling og landbrugssektoren.

Det nuværende forestående systemiske kollaps af det finansielle system er naturligvis en alvorlig udfordring, men det er også en kærkommen anledning til endelig at få den største del af verdensøkonomien bragt ind på principper, der er i overensstemmelse med principperne i vores fysiske univers.

Hvor længe vil Europa – og USA – fortsætte med at følge Londons selvmordspolitik?

Den 16. okt. 2022 (EIRNS) – I løbet af det forgangne årti er det lykkedes en kombination af britisk geopolitik og efterretningsnetværk at nedlægge fire ud af seks eksisterende eller planlagte russiske gasrørledninger, som i dag kunne eksportere over 260 milliarder kubikmeter naturgas årligt til Europa. I stedet strømmer der nu mindre end 55 mia. m³, og det er hovedsageligt gennem TurkStream-rørledningen. Ruslands og Tyrkiets præsidenter mødtes i sidste uge og meddelte, at de havde til hensigt at bygge endnu en TurkStream-rørledning, der kan pumpe over 60 mia. m³ om året, hvilket vil fordoble den nuværende eksportkapacitet til Europa. Men vil Europa samarbejde om denne foranstaltning?

Europa står i øjeblikket over for en vinter med kulde og sult, mens priserne på den knappe energi fordobles eller tredobles for øjnene af folk, alt sammen som følge af den fra London ledede politik for finansiel spekulation, sanktioner og grøn middelalder. Folk i land efter land demonstrerer nu på gaderne

i protest mod dette vanvid. Vil Europa omsider afstå fra at følge Londons afindustrialiserings- og selvmordspolitik?

Mon amerikanerne omsider vil sætte en stopper for det psykotiske atomare krigsspil, som et London-ledet Washington og NATO insisterer på at fremprovokere med Rusland og Kina? Vil vi imødekomme opfordringen til en ny international sikkerhedsarkitektur, som Sun Yeli, den kinesiske talsmand for Kinas Kommunistiske Partis (KKP) 20. nationale kongres, der nu er i gang, i dag fremsatte: "Vi har aldrig troet på den såkaldte "Thukydid-fælde", og er imod logikken om at et stærkt land er tvunget til at efterstræbe overherredømme... Vi mener, at befolkningerne i Kina og USA har visdommen, mulighederne og evnerne til at finde en sådan måde at omgås hinanden på."

På Schiller Instituttets konference, "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism", den 15. oktober, formulerede Helga Zepp-LaRouche opgavens fokus for de overvejende unge deltagere på følgende måde:

"Vi er nu nået til det punkt, som [Lyndon] LaRouche forudsagde i 1971. En fortsættelse på den pengepolitiske vej fører nødvendigvis til en ny depression, en ny fascisme og en ny verdenskrig, medmindre man etablerer en helt anden økonomisk verdensorden. Flertallet af verdens befolkninger er i gang med netop dette."

Hun understregede, at vi er oppe imod "et internationalt oligarki, som har drevet denne civilisation til randen af atomar udslettelse", men at "vi befinder os i den tidlige fase af en verdensrevolution, hvor den største del af verdens befolkning allerede er i gang med at opbygge et fuldstændigt nyt økonomisk system. Stadig større dele af befolkningen i Europa og USA gør oprør mod det bestående etablisements politik, som nedbryder det materielle eksistensgrundlag for de fleste mennesker."

Zepp-LaRouche understregede: "Jeg tror, at én ting er

indlysende: Hvis vi kan trække menneskeheden tilbage fra randen af afgrunden til termonuklear krig, vil det være de modige aktiviteter fra den internationale LaRouche-ungdomsbevægelse, som vi er ved at opbygge, der vil indtage en vigtig rolle... Så lad os skabe en international bevægelse af verdensborgere, hvor I, de unge fra hele verden, går i spidsen for at være ambassadører for denne vision om en verden, som vil være oprigtigt medmenneskelig.”

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til

værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskrisen, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at "dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende 'brandudsalgs'-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien".

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse),

efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede ordning.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef "Helikopter" Ben Bernanke – den samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren

for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

Folketingskandidat Tom Gillesberg: mærkesager

Stop NATO's krige:

Verden er ikke blevet et bedre sted, fordi Danmark har deltaget i NATO's mange krige. Det er ikke kun dyrt for os, men endnu dyrere for de lande, som Afghanistan og Irak, der bliver efterladt i ruiner. Nu er man i gang med det samme i Ukraine, hvor ukrainere fortsætter med at dø, fordi vi synes de skal skade Rusland mest muligt. I stedet for at sende våben til Ukraine skal vi støtte fredsforhandlinger, hvor man fjerner enhver militær tilstedeværelse fra NATO og sikrer fred og samarbejde mellem Ukraine og Rusland. Vi skal også have en ny sikkerheds- og udviklingsorden, der gælder for alle nationer.

Fred gennem udvikling – Samarbejde med Kina og Rusland og resten af verden:

Vi skal skabe fred gennem samarbejde med Rusland, Kina og resten af verden om at løse de meget store udfordringer, som vi har. Det gælder bl.a. den globale finansielle og økonomiske nedsmeltning på grund af finansiell spekulation, hvor vi har tilladt private finansielle interesser at tage styringen, i stedet for at sætte befolkningernes ve og vel først. Vi skal øge velstanden gennem opbygningen af moderne

infrastrukturforbindelser og udviklingskorridorer (inkl. højhastighedstog og magnettog) og ved at gøre videnskabeligt og teknologisk fremskridt tilgængeligt for alle.

Stop finansspekulation og red økonomien med LaRouches fire love:

Den nuværende finansielle og økonomiske krise, som jeg og Lyndon LaRouche har advaret om i mange år, kan løses ved hjælp af LaRouches fire økonomiske love: 1) En Glass/Steagall-bankopdeling, 2) Kreditskabelse til nationalt vigtige projekter gennem Nationalbanken, 3) Store infrastrukturprojekter som Kattegatbro og et dansk magnettoget, 4) Rumfart og fusionsenergi.

Andre mærkesager: Danske infrastrukturprojekter; Atomkraft og fusionsenergi, Ja tak!; For en ny klassisk kultur-renæssance; Lær den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche (1922-2019) at kende.

Kontakt mig for at vide mere, og hvis du ønsker at hjælpe til:

53 57 00 51; info@sive.dk

Se Toms 10 nye valgvideoer og mere på www.sive.dk

Når finansielle systemer svigter...

Den 5. okt. 2022 (EIRNS) – Finansielle systemer er menneskeskabte. Historien har gang på gang vist, at alle finansielle bobler brister til sidst. Og det, mine damer og

herrer, er hvad vi ser i øjeblikket. Den største boble i den kendte menneskelige historie, det vestlige oligarkis snyltende, pengepolitiske finanssystem, som har domineret kloden i århundreder, er ved at bryde, og vi er på vej mod et stort finansielt sammenbrud på kort sigt.

Finansmændenes "drengene i baglokalet" diskuterer nu åbent sandsynligheden for et forestående systemisk finansielt sammenbrud. For eksempel: Den 22. september udsendte Den europæiske Centralbanks organ til overvågning af finansielle risici, "Det europæiske udvalg for systemiske Risici", sin første "generelle advarsel" nogensinde om, at EU's finansielle system står over for risikoen for systemisk sammenbrud. Rådet advarede om, at risici for den finansielle stabilitet i EU's banksystem "kan materialisere sig samtidigt og dermed interagere med hinanden og forstærke hinandens virkninger" og identificerede "tre alvorlige systemiske risikofaktorer", andre "forhøjede systemiske risikofaktorer" og oven i købet risiko for den finansielle stabilitet fra "ikke-bankbaserede finansielle institutioner og markedsbaseret finansiering", som i daglig tale kaldes "skyggebanksvirksomhed".

Kun én gang, og det var med en kort henvisning til "markederne for energiderivater", nævnte de elefanten i rummet: de næsten 2 billioner dollars i rene finansielle satsninger på satsninger på væddemål, som nu er ved at eksplodere. De tilbød ingen andre løsninger end at være årvågne og holde sammen.

City of Londons magasin {Economist} har nu meldt sig på banen. Den første sætning i dets artikel den 4. oktober med overskriften "Groaning: Financial Markets Are in Trouble. Where Will the Cracks Appear?" er: "Det er svært ikke at fornemme en følelse af forudanelse." De fortsætter: "Verden er på vej ind i en ny fase", hvor problemer på finansmarkederne kan føre til "katastrofale skader ... når de finansielle institutioner går fallit", advarer de.

De nævner også kun én gang i forbifarten krisens detonator,

“derivater”, og det er udelukkende for at forsikre deres læsere om, at clearingcentralerne, der afvikler handler med aktier og derivater, er dækket, og at de ikke behøver at bekymre sig.

Men både {The Economist} og Londons {Financial Times} udtrykker samme dag bekymring for, at det finansielle oligarki ikke samtidig kan redde deres finanssystem og gennemføre strategien for at nedbringe hyperinflation ved at hæve renterne, begrænse de pengepolitiske tiltag og knuse den økonomiske aktivitet på samme tid. Med andre ord har deres politik med “QE” – “kvantitativ lempelse”, dvs. trykning af helikopterpenge – skabt dagens hyperinflationstrussel mod deres system, og den amerikanske centralbanks pengepolitiske restriktive politik for angiveligt at håndtere hyperinflationen har kun formået at få boblen til at detonere.

Så i stedet for at opgive deres oligarkiske system, som det også ofte er sket i historien, er nutidens finansoligarki – de interesser, der er grupperet omkring det britiske monarki og kong Charles – gået all-in på et højrisiko-spil om, at deres kontrol kan reddes gennem global krig, “demokratisk” diktatur og massiv udsultning.

Men løsningen er indlysende! Gør det, som verdens førende fysiske økonom Lyndon LaRouche insisterede på for årtier siden: De finansielle bobler skal afvikles, og systemet må underkastes en konkursbehandling. Regeringerne garanterer alt det, som er nødvendigt for at redde folk og udvide realøkonomien, og spekulanterne kan gå ud og spise deres finanspapirer eller lære et ærligt erhverv! Mange lande uden for den transatlantiske verden kæmper for at sætte deres befolkninger først. Hvorfor skulle vi ikke gøre det?

Det er den kamp, vi skal kæmpe nu. Kampen for dette nye økonomiske system er en del af kampen for at trække menneskeheden tilbage fra randen af atomkrig, hvor vi befinder

os i dag. Det er på tide at sige til lederne i Washington D.C. og de europæiske hovedstæder: Hold op med at spekulere med vores liv.

Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, fremsatte onsdag en skarp advarsel: "Den amerikanske regerings beslutning om at fortsætte med at tilføre Kiev-regimet tunge våben sikrer udelukkende Washingtons status som en deltager i konflikten. Vi opfatter dette som en umiddelbar trussel mod vores lands strategiske interesser."

Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche antydede i begyndelsen af ugen et billede af den strategiske situation, som ligner en udtørret sø eller et udtørret flodleje, hvor der er enorme revner, fordi det, der før var fugtigt, nu er udtørret, og derfor revner overfladen. I stedet for at jamre bør man se på den såkaldte vestlige alliance som en sådan udtørret sø, fuld af revner. Hvad der sker er så utroligt, antydede hun, at tanken om at alt dette går glat, at folk kan fortsætte med deres aktiviteter, som de gør, er løgnagtigt. Det vi ser, er en opløsning af nærmest alting, og samtidig etableres der et helt nyt system.

Som et eksempel på den kreative tankes kraft hos en enkeltperson i tider som disse, har den pensionerede schweiziske oberstløjtnant Ralph Bosshard udarbejdet en ny artikel, der afkræfter NATO's og USA's påstand om, at "Rusland sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften".

Bosshard opstiller et paradoks, som kan og vil drive NATO-folket til vanvid: I betragtning af de fysiske realiteter, der skal til for at Rusland kunne sprænge disse rørledninger i luften midt i den NATO-kontrollerede Østersø, kan Rusland kun have gjort det, hvis landet har en kapacitet til krigsførelse på havbunden, der er NATO's kapacitet langt overlegen. Og hvis det er tilfældet, så er ingen undersøisk infrastruktur i NATO-alliancen sikker: ingen rørledninger, ingen el- eller kommunikationskabler. Og det russiske militær, som ifølge

NATO-fortællingen er bagud og taber i Ukraine, fremstår pludselig som den overlegne styrke. Så hvilken vej vil NATO egentlig vælge?

Bosshards argumentation er opsummeret andetsteds, og som han har anmodet om, vil Schiller Instituttet og {EIR} sprede hans argumentation verden over.

Det er, når det rådne system krakelerer, at det kan begraves for evigt. Folk over hele verden fortæller Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen i USA: "Dette er gået for vidt. Lad os tale om løsninger". Schiller Instituttet lagde den amerikanske oberst Richard Blacks video ud med spørgsmålet? "Did U.S./NATO Blow Up the Nord Stream Pipelines?" som en invitation til dagens pressekonference: "We Will Not Be Silenced; Speaking Truth in Times of War", og i løbet af 24 timer har næsten en kvart million mennesker set den, mens talerlisten til pressekonferencen er vokset. Diane Sares kampagne for Senatet holder i eftermiddag et møde foran hendes modstander, senator Chuck Schumers kontor i New York City, hvor der spørges: "Er undertrykkelsen af LaRouche-kandidaten Diane Sare en optakt til atomkrig?" Fredag morgen, den 7. oktober, tilslutter seks tidligere og nuværende lovgivere fra Latinamerika og Caribien sig Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche og Diane Sare i et online-symposium med titlen: "Stop krigen, før det er for sent; eliminér årsagerne til krigsfaren". Vær med!

Foto: Anthony, Pexels

Maratonvideo hylder LaRouches

100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics?" Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1.

Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley diskuterede i værket "Defense of Poetry", at samfundets forståelse af, hvorledes faktisk organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af "Beyond Psychoanalysis" blev der fremført en optagelse af LaRouches video "Storm over Asien". Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreserve-støtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indtræffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen

i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi "det, som påvirker Afrika, påvirker også dig".

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana, Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hovedafsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytlikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte

borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lys bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker beretede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægels

LaRouche-bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl aflagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Vanvittigt amerikansk lederskab i tværpolitisk kamp for global krig

Den 4. august (EIRNS) – Det fuldstændige vanvid hos den amerikanske ledelse, Biden-administrationen såvel som både republikanerne og demokraterne i Kongressen, samt deres britiske imperialistiske dukkeførere, udstilles til fulde i hele verden – og verden er med rette skræmt af deres vanvid. Nancy Pelosi-besøget i Taiwan, hvis eneste formål var at fremprovokere et opgør med Kina angående deres suverænitet over Taiwan, har formået at sætte hele det kinesiske militær i kampberedskab. Efter en række øvelser med skarpladt skyts på samtlige fire sider af Taiwan i løbet af de seneste 24 timer, hvor der blev praktiseret en kombineret blokade, angreb til søs og kamptræning til lands og vands, udtalte den kinesiske militære ekspert Song Zhongping til Global Times: “I tilfælde af en fremtidig militær konflikt er det sandsynligt, at de operationelle planer, der i øjeblikket afprøves, vil blive direkte omsat til kampoperationer.”

Udenrigsministrene fra ASEAN-landene, der mødtes i Cambodja

onsdag, udsendte en fælles erklæring, hvori de udtrykte deres ekstreme bekymring, med hensyn til de dødbringende følgevirkninger for deres lande af en krig mellem USA og Kina, hvad enten det drejer sig om en økonomisk krig, som den der allerede føres mod Rusland, eller en stedfortræderkrig i Taiwan, som den der nu føres mod Rusland i Ukraine, eller endog en fuldstændig krig mellem USA og Kina, der potentielt kan udløse en atomkrig. I en fælles erklæring fra udenrigsministrene fremgår det, at "den seneste udvikling i det område der grænser op til ASEAN-regionen ... kan destabilisere regionen og i sidste ende føre til fejlvurdering, alvorlige konfrontationer, åbne konflikter og uforudsigelige konsekvenser blandt stormagterne". De opfordrede til "maksimal tilbageholdenhed" og til at alle parter "afholder sig fra provokerende handlinger", og tilbød at "spille en konstruktiv rolle med henblik på at fremme en fredelig dialog mellem alle parter".

Vanviddet bliver tilsvarende udvist på den vestlige front, hvor det amerikanske senat stemte 95-1 for at optage Sverige og Finland i NATO, to lande, hvis neutralitet har tjent som et symbol på fred i årtier. Endnu mere vanvittigt var den enstemmige afstemning i Senatet, 100-0, den 28. juli, hvor man opfordrede udenrigsministeriet til at erklære Rusland for en "statssponsor af terror". Er der et medlem af dette ærefulde organ, der er så tåbelig, at han eller hun er uvidende om, hvad hele verden ved og ikke vil glemme – nemlig at USA åbent har bevæbnet og finansieret terrororganisationer i Irak, Libyen og Syrien for at vælte antiterroristiske regeringer, som ikke var nogen trussel mod USA, men som blot nægtede at følge diktater fra det angloamerikanske imperium?

Amnesty International bringer yderligere skam over denne engang så stolte amerikanske republiks institution, ved i dag at fordømme den nazi-inficerede hær i Ukraine, som Senatet gentagne gange har stemt for at bevæbne med tunge våben. Amnesty Internationals rapport dokumenterede i et yderst

fordømmende sprogbrug, systematiske krigsforbrydelser begået af de ukrainske styrker, som regelmæssigt "overtræder den humanitære folkeret og bringer civile i fare, idet de gør civile til militære mål". De rapporterer, at "Amnesty Internationals forskere har været vidner til en sådan adfærd adskillige steder", idet de bekræfter disse anklager ved hjælp fra analyser af satellitbilleder.

Senatet har også finansieret ukrainske regeringsoperationer, herunder Center for modvirkning af Desinformation, MI6/CIA-fronten i Kiev, som har udstedt en sortliste mod ledende medlemmer af Schiller Instituttet og andre. Fremtrædende på denne liste var Schillers grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og LaRouches kandidat til det amerikanske senat fra staten New York, Diane Sare, som er direkte konfronteret med Senatets flertalsleder, Chuck Schumer.

Scott Ritter, den tidligere efterretningsofficer i marinekorpset og FN-våbeninspektør, som også er udpeget på den ukrainske sortliste, har taget det ekstremt vigtige første skridt for at bryde den massive informationskrig, som har holdt Lyndon LaRouches navn og idéer ude af medierne i de sidste 50 år. Indtil Ritters offentliggørelse af en artikel i Consortium News den 3. august med titlen "Chuck Schumer's War on Free Speech" var der ingen dækning [i USA] af den skandaløse ukrainske sortliste, som havde anerkendt, at 30 af de 78 nævnte prominente personer fra hele verden, som de beskyldte for at være propagandister for Rusland samt "informationsterrorister" og "krigsforbrydere", var medlemmer af Schiller Instituttet eller talere på Schiller Instituttets konferencer. [Der har været artikler om Schiller Instituttets forbindelse i Danmark bl.a. på DR online, Berlingske Tidende, Jyllands-Posten, Nordjyske, m.fl.] Ritter offentliggjorde Diane Sares kampagneplakat og påpegede, at hun overvandt ekstremt besværlige krav, for at komme på stemmesedlen som en uafhængig "LaRouche-kandidat" mod Schumer.

Ritter hæftede sig derefter ved Schumers modbydelige karakter

og kriminelle opførsel, idet han finansierer en udenlandsk organisation, som offentliggør falske og nedværdigende beskyldninger mod hans egen modstander, Diane Sare, ved valget i november! Ritter anfører, at Schumer selv engang sagde: "Jeg er stærkt uenig med dem, der går ind for at chikanere folk, hvis de ikke er enige med dig. Ingen bør opfordre til chikane af politiske modstandere. Det er ikke rigtigt. Det er ikke amerikansk." Ritter tilføjer: "Jeg kunne ikke have sagt det bedre – det, Chuck Schumer har gjort ved at bruge amerikanske skatteyderes penge til at angribe sine politiske modstandere, er uamerikansk. Man kan kun håbe, at vælgerne i New York betragter det på samme måde til november."

Helga Zepp-LaRouche noterede sig i denne uge, at som følge af Pelosi-provokationen mod Kina og den åbne opfordring til at "afkoble" den amerikanske og den kinesiske økonomi, ligesom den amerikanske og den russiske økonomi efterhånden er næsten helt afkoblet, efterlader dette nærmest ingen tilknytning mellem USA og de to vigtigste nationer, som må finde sammen, hvis der skal findes en løsning på det nu hastigt kollapsende vestlige finanssystem. Det faktum, at Rusland og Kina i samarbejde med BRICS og SCO-nationerne er ved at formulere en ny finansiel arkitektur for handel og investeringer uden for den skrumpende dominanssfære af dollaren, er potentielt et skridt i retning af en ny global struktur for alle nationer – men hvis der ikke findes en løsning på de store magters indbyrdes fremmedgørelse, vil de konkurrerende finansielle systemer udelukkende forværre splittelsen og yderligere føre til krig.

Schiller Instituttet er skydeskive for krigsmagere, netop fordi vi foreslår den eneste løsning – en ny Bretton Woods-konference, hvis formål er at samle verden for at skabe den nødvendige nye finansielle og sikkerhedsmæssige arkitektur for alle nationer. Der findes ingen delvise eller lokale løsninger. Strøb derfor for at få underskrifter og støtte til Schiller Instituttets opfordring til et ad hoc-udvalg for et

nyt Bretton Woods-system. Når de kommende økonomiske chok rammer det vaklende vestlige finansimperium, skal folk have adgang til denne enestående løsning. Dette er sandhedens øjeblik for menneskeheden.

Pelosi-rejsen til Taiwan: "Skaber en krudttønde ud af den blå luft"

Den 3. august (EIRNS) – Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, forlod i dag Taiwan, mindre end 48 timer efter sin ankomst, og efterlod en strategisk ruin i sit kølvand i det altafgørende forhold mellem USA og Kina, ruiner, der kunne fremskynde verdens fremstormen mod atomkrig. Den russiske udenrigsminister Serge Lavrov indfangede den grelle virkelighed i sit svar på en journalists spørgsmål om USA's motiv bag Pelosis rejse:

"Det var trangen til at overbevise alle om deres risikofrihed og at agere i overensstemmelse hermed. 'Jeg gør, præcis hvad jeg vil', noget i den retning. Jeg kan næppe forestille mig nogen anden grund til at skabe en krudttønde ud af den blå luft, på trods af at man vidste, hvad det ville betyde for Kina."

Som reaktion på den åbenlyse fornærmelse af Et Kina-politikken og landets suverænitet, som Pelosi-besøget repræsenterer, indledte det kinesiske militær omfattende militærøvelser med skarpladt skyts omkring Taiwan allerede inden Pelosi landede, og disse vil fortsætte til og med søndag den 7. august. Den

kinesiske regering indledte også økonomiske sanktioner mod Taiwan, samtidig med at man gjorde det helt klart, at man ikke vil falde i fælden med en militær reaktion på Pelosi-rejsen, som kunne udnyttes som undskyldning for yderligere militær og økonomisk optrapning. Kina vil snarere fremskynde sine bestræbelser på at genforene Taiwan med fastlandet.

Men blot at undgå provokationer vil ikke være tilstrækkeligt for at standse stormløbet mod krig. Det amerikansk/britiske NATO-etablisement vil fortsætte med at stikke deres fælles tommelfinger i Kinas øje, ligesom de gjorde det med NATO's fremrykning mod Rusland, indtil Kina ikke har andet valg end at reagere. Det globale NATO vil derefter bruge dette svar til at retfærdiggøre en fuldstændig økonomisk krigsførelse og afkobling over for Kina – hvilket hele tiden har været deres planlagte politik – præcis som de har praktiseret overfor Rusland. Den økonomiske ødelæggelse, som den russiske sanktionspolitik har forårsaget i Europa og udviklingslandene, vil se ud som en hyggelig skovtur, sammenlignet med de globale konsekvenser af den tilsigtede økonomiske krigsførelse mod Kina.

Med Pelosis rejse er den taiwanske gambit nu helt klar og parat. Det er udset til at blive det næste Ukraine. Og når Kina er tvunget til at træffe foranstaltninger for at forsvare sin suverænitet, vil disse handlinger højlydt blive beskrevet som "uprovokerede og ubegrundede" i alverdens internationale medier. Forholdet mellem USA og Kina er nu på samme kurs som forholdet mellem USA og Rusland.

Medmindre man naturligvis først tager fat på det finansielle sammenbrud, der driver det vestlige etablisement i retning af krig med Rusland og Kina, ved at anvende Lyndon LaRouches politik for tvungen konkursbehandling af finanssystemet og indførelse af et nyt Bretton Woods i stedet – det politiske udfald, som det finansielle etablisement frygter mest.

Helga Zepp-LaRouche fremhævede i dag, at Schiller Institutet

har spillet en central rolle i den internationale kamp for disse foranstaltninger og for at standse fremdriften, mod krig og finansielt sammenbrud, og at det har haft tiltagende succes i bestræbelserne på at samle en sådan global alliance for en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur. Det er årsagen til, at Schiller Instituttet er blevet udsat for dødsensfarlige trusler fra London og USA's udenrigsministerium, som kanaliseres gennem Ukraines Center for Countering Disinformation (CCD), som har beskyldt Zepp-LaRouche og andre på deres 78-personers sortliste for "international terrorisme" og "krigsforbrydelser".

CCD og dets internationale sponsorer må undersøges og blottlægges fuldt ud, og deres fascistiske forsøg på gøre den politiske diskussion tavs skal nedkæmpes. Med henblik herpå må den fælles erklæring, der blev udsendt tidligere på ugen af den oprindelige gruppe på 25 prominente personer i "Response to the Ukrainian Blacklisting", have omfattende og udtalt offentlig støtte. LaRouche-bevægelsen udsender nu en erklæring i den anledning til underskrift, som lyder således:

"Jeg støtter fuldt ud den fælles erklæring ..., der er udsendt som en reaktion på det ukrainske Center for modvirkning af desinformation, som den 14. juli offentliggjorde en meddelelse, hvori 78 fremtrædende personer fra hele verden beskyldes for at være formodede fortalere for 'Russisk propaganda'. Dette er ikke kun en direkte sikkerhedstrussel mod de nævnte personer, men det er også en trussel mod ytringsfriheden og civiliserede drøftelser overalt i verden, blandt dem der søger løsninger på verdens kriser, som ikke er i overensstemmelse med de dominerende 'fortællinger'. Derfor opfordrer jeg den lovgivende forsamling og andre folkevalgte repræsentanter for folket i mit land til at indlede en undersøgelse af disse trusler, og af dem der står bag disse."

Udvalgt billede, SAM LIM, Pexels

Vesten er ikke dømt til selvdestruktion

Den 23. juli 2022 (EIRNS) – De transatlantiske nationaløkonomiers hastigt kollapsende økonomier, får selv nogle af de mest underdanige nationer og ledere til at vågne op til det faktum, at tingene “begynder at falde fra hinanden”, som oberst Douglas Macgregor udtrykte det fredag aften. “Når mad, brændstof og medicin enten er for dyrt eller er en mangelvare, begynder tingene at falde fra hinanden”, sagde Macgregor på Fox News. “Denne regering har ingen løsninger. Den dårlige nyhed er, at de sandsynlige efterfølgere til denne amerikanske regering og regeringerne i Europa heller ikke har nogen løsninger. Disse problemer stikker dybt.”

Der er dog løsninger, og det er derfor, at den stadig mere undertrykkende regeringskontrol med information i den såkaldte “frie verden” nu afslører sig selv som totalitarisme – selve den ideologi, som USA og dets allierede så stolt og heroisk besejrede under Anden Verdenskrig. Amerikanerne og europæerne er hurtigt ved at vågne op til faren i deres egne lande, som er forbundet med økonomisk opløsning og politistatslig undertrykkelse. USA's og Storbritanniens tyranniske politik i form af de kriminelle og folkemorderiske “endeløse krige” mod nationer, der ikke var og ikke er nogen trussel mod nogen, de politistatsforanstaltninger, der blev indført efter 11. september og i stigende grad i dag under dække af “national sikkerhed”, og den totale overtagelse af økonomien, uden for de valgte regerings hænder, af de private banksystemer i City of London og Wall Street, har skabt et monster, som vil gøre alt for at forhindre amerikanere og europæere i at agere på de løsninger, der ligger lige foran dem.

For at forstå denne proces med snigende totalitarisme i USA og Storbritannien kan man se udsendelsen fra Manhattan Project den 16. juli fra LaRouche-Organisationen, hvor Dr. Clifford Kiracofe og UK Column Editor Mike Robinson sammen med Dennis Speed og Mike Billington fra LaRouche-Organisationen, sporer fascismens opståen i det 20. århundrede og den systematiske nedtur i retning af den samme fascisme i USA og Storbritannien siden 2001.

<https://laroucheorganization.com/article/2022/07/16/manhattan-project-july-16-2022>

Denne censurproces er blevet brugt af det finansielle oligarki til at skjule Lyndon LaRouches "Fire Love" for amerikanerne og europæerne – den politik, som, hvis den var blevet gennemført i LaRouches levetid, ville have forhindret den nuværende eksistentielle krise med atomkrig, pandemi, hungersnød og økonomisk sammenbrud, som hele menneskeheden konfronteres med i dag. En genindførelse af Glass/Steagall-loven, der sætter det fallerede vestlige finanssystem under konkursbehandling, i stedet for at trykke billioner af dollars for at holde det flydende, ville have muliggjort en tilbagevenden til USA's grundlæggeres kreditpolitik, hvor den statslige kredit blev rettet mod industri, infrastruktur, atom- og fusionskraft og udforskning af rummet.

Men LaRouches idéer var ikke skjulte for andre stormagter. Sammen med sin kone, Helga Zepp-LaRouche, rejste Lyndon rundt i verden flere gange og præsenterede disse idéer for regeringer, videnskabsfolk, kunstnere og andre i utallige nationer i løbet af de sidste 50 år. Ruslands store videnskabsmænd tog godt imod hans indsigt. Sergei Glazyev, en af Ruslands førende økonomer, som præsenterede LaRouche for den russiske Duma i juni 2001 og studerede hans politik, arbejder nu sammen med kinesiske økonomer og andre om det nye globale finanssystem, der er nødvendigt i lyset af det dollarbaserede systems sammenbrud.

De samme ideer inspirerede Kina til at følge disse

hamiltoniske foranstaltninger fra det "amerikanske system", hvilket har bidraget til historiens største økonomiske og sociale transformation fra fattigdom til stigende velstand og videnskabeligt lederskab. Helga Zepp-LaRouche er kendt som "Silk Road Lady" i Kina for sit arbejde siden 1990'erne, hvilket har bidraget til Kinas vækst, mens Kina samtidig er ved at bringe disse udviklingsidéer videre til resten af det Globale Syd gennem Bælte- og Vej-Initiativet, der er inspireret af ideen om Den Nye Silkevej.

Den vestlige verden behøver således ikke at være forpint af pessimisme som følge af det katastrofale sammenbrud af det dollarbaserede imperium i City of London og Wall Street. Der er store nationer rundt om i verden, som vil byde Vesten velkommen til at slutte sig til dem i en globalt set eksplosion af udvikling, i stedet for en eksplosion af atomvåben. LaRouche-Organisationen opfordrer patrioter fra alle nationer til at tilslutte sig Helga Zepp-LaRouches appel til at ophæve sanktionerne mod Rusland øjeblikkeligt! og Schiller Instituttets opfordring til at nedsætte en ad hoc-komité for et nyt Bretton Woods-system.

Dette er sandsynligvis det farligste øjeblik for menneskeheden i hele historien. Det er netop derfor, at folk overalt er ved at smide deres vrangforestillinger væk og reflektere over deres ansvar over for menneskeheden. Vi må derfor se dette øjeblik som den største mulighed for at etablere et reelt nyt paradigme for menneskeheden, som tager hensyn til de fælles behov hos alle mennesker og nationer. Optimisme er smittende – vær opmærksom på det.